ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LITOMĚŘICE – 120 LET

Umění povznáší...
...pomáhá růst

Tradice je pro nás inspirací i povzbuzením!

DOMINIKA VALEŠKOVÁ / ředitelka ZUŠ

Připomenout si kořeny uměleckého vzdělávání v našem městě jsme zamýšleli a připravovali již delší dobu. Toto ohlédnutí získalo na hlubším významu a stalo se velkým povzbuzením právě v době, kdy musí celá společnost přijímat změny a různá omezení z důvodu pandemie.

Přestože jsme do roku 2021 vstupovali s mnoha plány, nemůžeme zatím pro naše žáky a veřejnost připravit žádná setkání, koncerty ani představení. Je však jistě dobré a užitečné podívat se do minulosti, povšimnout si, jakou cestu škola za dobu své existence ušla, které osobnosti v ní působily a působí, jak hluboké kořeny škola má a kde vůbec začínají.

Jako jeden z mnoha absolventů školy jsem díky ní našla bohaté zdroje radosti i svou životní cestu, poznala inspirativní osobnosti, získala mnoho zkušeností i řadu přátel. Mé vzpomínky na hodiny flétny s paní učitelkou Friedlovou jsou živé a ze zkušeností z působení v Maršálkově dechovém oktetu stále čerpám.

Umělecké vzdělávání má pro rozvoj osobnosti dětí a mladých lidí v současném světě hluboký význam. Věřím, že se nám tyto hodnoty bude dařit ochraňovat a nadále rozvíjet.

Sdílíte radost, dobrou náladu i umělecké zážitky – díky za to!

Mgr. LADISLAV CHLUPÁČ / starosta Litoměřic

Základní umělecká škola v Litoměřicích letos slaví neuvěřitelných 120 let existence. Za tu dobu vychovala během několika generací tisíce žáků a svou činností obohatila kulturní život nejen v našem městě. Pro mnohé absolventy se stala odrazovým můstkem i v jejich profesním životě.

V průběhu let škola měnila názvy i místa působení. Cíl však zůstával vždy stejný. Poskytnout žákům základy vzdělání v různých uměleckých oborech a vštípit jim lásku ke kulturním hodnotám. Naše umělecká škola může být právem pyšná na rozmanitost poskytovaných oborů a na vysokou úroveň výuky. V každém z nich žáci dostanou nejen dobré základy, ale mohou dál rozvíjet svůj talent. Je důležité v dnešním přetechnizovaném světě ukazovat dětem i jiné hodnoty.

Je pro mě vždy velkým zážitkem být při jakémkoliv vystoupení žáků této školy. Jako muzikant a bývalý učitel vidím, jaké pokroky dělají a s jakou pílí a nadšením pod vedením pedagogů, jejichž práce si velmi vážím, pracují. Výuka není jen „dril“, žáci se učí také vzájemnému respektu, toleranci, poznávání a podpoře. Nejde jen o to být nejlepší, ale také naučit se

vyrovnat s neúspěchem, motivovat se a umět nabídnout pomoc, radovat se a radost sdílet. To vše tato škola dělá již 120 let. A po celou tu dobu je významnou součástí kulturního a společenského života našeho města. Výsledky tohoto snažení oceňují nejen rodiče, ale i veřejnost a odborníci při různých soutěžích, koncertech a vystoupeních.

Věřím, že tomu tak bude i v příštích letech a že naše ZUŠ bude mít mnoho dalších nadšených žáků, rodičů i spokojených pedagogů. Díky za to, že rozdáváte radost, dobrou náladu i umělecké zážitky nám všem!

800 let Litoměřic – z vystoupení taneční skupiny ZUŠ

MALÝ POHLED DO HISTORIE

Ponoří-li se člověk do četby starých knih a kronik, prací, které se zabývají minulostí, jako by na chvíli zastavil a vrátil běh času. Podobné pocity můžete zažít, listujete-li 120letou historii litoměřické umělecké školy. Vlastně se ale musíte ‚podívat' dál, hlouběji; je totiž zřejmé, že kořeny uměleckého školství v Litoměřicích nejsou ohraničeny jen zmíněným časovým úsekem.

Snad nám klasik promine malou parafrázi, když v té souvislosti podotkneme, že „trocha historie nikoho nezabije". Ohlédnout se je totiž důležité i pro tuto chvíli, pro tento přítomný okamžik, přece bez historie by ani škola nebyla tam, kde je a kde má své místo. Proto tedy nejprve náš ***„Malý pohled…"***

Prapočátky uměleckého vzdělávání v Litoměřicích – ve městě, které bylo odedávna významným správním, kulturním i duchovním centrem, souvisejí už se vznikem svatoštěpánské kapituly a její chrámovou hudbou a zpěvem. Škola pro zpěváky patřila údajně k největším v zemi, zmínka z roku 1318 hovoří dokonce o 200 žácích. Význam hudby rostl se zřízením biskupství (1655) i s činností různých spolků a sdružení. V 19.století byl už český živel v menšině a mluvilo a učilo se zde převážně německy; v té době, kdy dozrávaly podmínky pro vznik uměleckého školství, působila ve městě řada hudebních, kulturních i divadelních spolků; vždyť Litoměřice měly od roku 1822 nejstarší kamenné divadlo v Čechách. O přízeň publika zde soupeřily např. Leitmeritzer Gesang- und Musikverein, či česká Beseda, později Měšťanská beseda, spolek Vlastimil, atd. Tradovalo se tehdy, že ‚Litoměřice jsou dobrým hudebním místem'.

První zmínky o hudebním vzdělávání z té doby jsou spojeny s působením **Josefa Schuha**. Kapelník spojených vojenských hudeb ve své soukromé škole v 80. a 90. letech 19. století vyučoval nástrojovou hudbu a vedl proslulý školní orchestr. Aktivní byli také katedrální varhaníci a skladatelé **Johann B. Molitor** a **Hans Haneschka**, kteří se zasloužili o vznik diecézní hudební (nejspíš varhanické) školy, patrně nazývané „Johanneum“. Tou mělo údajně projít více než sto varhaníků a ředitelů kůrů.

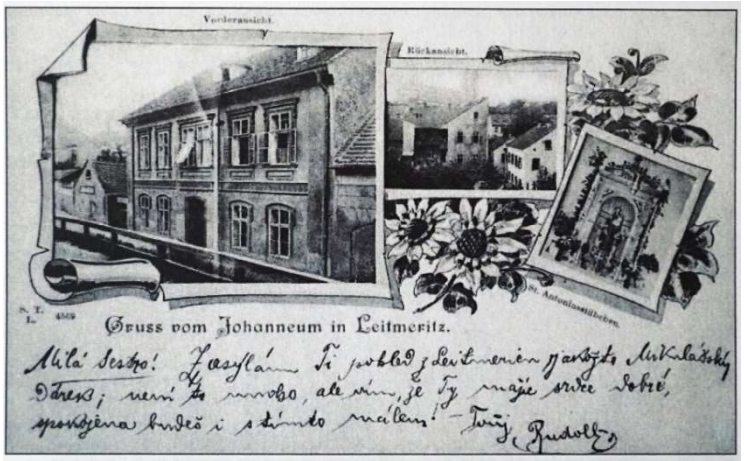

Dobová pohlednice zobrazující tzv. Johanneum v dnešní Jarošově ulici. Není jasné, jestli nesloužilo zároveň jako studentská kolej.

Po Schuhově smrti v roce 1896 se iniciativy ujal původně pražský mecenáš a velký ctitel hudby ***Emanuel Lachmann***. *(O něm ještě na jiném místě této publikace).* Na přelomu roku 1900-1901 zřídil **„Městskou orchestrální školu“** (MOŠ), která nesla jméno císaře Františka Josefa a které později daroval svůj dům v Rudolfově uličce (dnešní Jarošově ulici č. 23.) i s notovým materiálem a bohatým fondem hudebních nástrojů. Zároveň se stal jejím prvním ředitelem.

Když v roce 1912 Lachmann zemřel, řízení MOŠ převzal tehdy 46letý profesor hudby na učitelském ústavu ***Adalbert Gattermann***. Všestranný hudebník, skladatel a kritik věřil v potenciál každého žáka, podporoval nadané žáky ve studiu a úspěšně připravil řadu z nich ke studiu na konzervatoři. Zajímal se

o hudební a společenské dění, prosazoval rovnost učitelů hudby s učiteli základních škol. Pod jeho vedením škola přežila nelehké období obou válek.

Kamil Pavlík

V září 1945 navázala na její tradice **„Městská hudební škola“** (MHŠ), jejímž ředitelem se stal klavírista ***Kamil Pavlík***. Podle záznamů ve školní kronice měla zapsáno 188 žáků, pět řádných a tři mimořádné učitele a už tehdy obohatila kulturní život města o dva veřejné koncerty. O rok později se prostory pro výuku rozrostly o budovu č.p. 17 v téže, tedy Jarošově ulici.

V roce 1951 převzal řízení MHŠ ***František Maršálek***, který školu vedl 34 let-až do roku 1985! Proto se u něj zastavíme trochu déle. Jako vynikající klavírista absolvoval Maršálek Pražskou konzervatoř a dvouletou mistrovskou nástavbu u dr. Václava Holzknechta. V Litoměřicích působil od roku 1947 jako učitel klavíru, později vedl i přípravku žáků pro studium na konzervatoři a cíleně pracoval se žákovskými komorními soubory. Pro své žáky složil 67 skladeb různé obtížnosti, z nichž podstatnou část tvoří díla komorní psaná vždy „na tělo" aktuálnímu seskupení tehdejších pokročilých žáků. Popularitu a oblibu těchto skladeb dokládají nejen četná ocenění z hudebních soutěží, ale i fakt, že někteří žáci po skončení studia na hudební škole i nadále pokračovali v dosavadní komorní hře jako např. členové Maršálkova dechového okteta. František Maršálek byl velmi všestrannou osobností, mj. malířem a sběratelem. Zemřel v roce 2013 ve věku 91 let; na listopad 2021 připadá 100. výročí jeho narození.

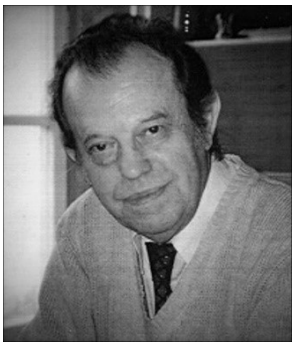

František Maršálek

V září 1960 škola zřídila v Úštěku svou první pobočku. V příštím školním roce přijala nový název **„Lidová škola umění“** a díky malíři ***Arnoldu Richtrovi*** rozšířila výuku o **výtvarný obor**. V té době LŠU vyučovala hru na klavír, akordeon, smyčcové, dřevěné i žesťové dechové nástroje a sólový zpěv.

K dalšímu oborovému rozšíření došlo od září 1982, kdy škola získala prostory pro **literárně dramatický** obor, který založila ***Vlasta Dismanová.*** V pořadí třetí budovou pro výuku byl objekt bývalé školy v Litoměřicích-Pokraticích.

V září 1985 se ředitelkou stala zpěvačka a klavíristka ***Milada Husáková***, která školu vedla do roku 1991. Od roku 1990 nese škola název **„Základní umělecká škola“** (ZUŠ). V témže roce se část školy přestěhovala do zrekonstruované budovy v Masarykově ulici 46. V roce 1991 nově nastoupivší ředitelka, klavíristka ***Dagmar Chyňavová*** začala školu připravovat na další stěhování – po mnoha letech ZUŠ v roce 1993 definitivně opustila objekty v Jarošově ulici, když pro svou činnost získala ještě další budovy v Masarykově ulici č. 44.

Milada Husáková

Po odchodu D. Chyňavové na mateřskou dovolenou se od června 1993 ředitelem ZUŠ stal akordeonista ***Václav Neužil***, který školu vedl do 31. července 2013. Počátkem roku 1995 získává škola právní subjektivitu a tím i větší samostatnost, zřizovatelem se stává Město Litoměřice. Otevření objektu divadélka MINIMAX v roce 1997 a od září 2000 dalších budov v Masarykově ulici pomohlo řešit zvyšující se nároky na prostory a podmínky pro kvalitní výuku. Naše škola tak mohla opustit ‚odloučené pracoviště‘ v Pokraticích...

Dobový pohled na Jarošovu ulici s domem č.p.23, kde škola začínala; vpravo zadní část domu č.p.17 v téže ulici (souč.stav) • Vlevo dole Masarykova ulice na pohlednici z počátku minulého století, kdy se ještě jmenovala Kaiser Franz Josef-Strasse • Vpravo - dnešní hlavní sídlo ZUŠ ve stejné ulici

Emanuel Lachmann

ZAKLADATEL A PRVNÍ ŘEDITEL ŠKOLY / 1901-1912

(*1846, Praha, +1912, Litoměřice)

V minulosti ještě chvíli zůstaneme, stojí totiž jistě za to, abychom si přiblížili osobnost, kterou příběh litoměřické umělecké školy začíná…

Mecenáš, klavírista, kontrabasista, skladatel, dirigent, ale také nadšený veslař – to vše ve zkratce byl Emanuel Lachmann. Původně chtěl být právníkem, kvůli častým nemocem ale musel studium na pražské univerzitě ukončit. Zůstal mu zájem o sport, organizoval různé akce, spoluzakládal klub Regatta Prag, či veslařský oddíl Germania. Hudbě se začal intenzivně věnovat po smrti své ženy. Studoval klavír, kontrabas i kompozici, což pak uplatnil nejen jako učitel, ale později i jako skladatel – složil více než čtyři desítky opusů.

Do Litoměřic přichází v roce 1888. Soustřeďuje kolem sebe mladé muzikanty a po Josefu Schuhovi pokračuje v jejich výuce. V roce 1901 vzniká se svolením tehdejších úřadů jeho „Městská orchestrální škola“. V ní zpočátku učí jen dva kantoři – ředitel Lachmann a Fritz Banfl. K výuce klavíru, kontrabasu a violoncella přibírá škola o tři roky později i nauku harmonie a u mistra Dómu sv. Štěpána také hru na housle. Na vyučování se postupně podílejí místní i němečtí učitelé, např. profesor drážďanské konzervatoře Alfred Belegrini. Minimálně dvakrát ročně pořádá škola veřejné koncerty. Absolventi se uplatňují nejčastěji v hudbě u regimentů a v divadelních orchestrech…

Ředitelem zůstal Emanuel Lachmann až do své smrti v roce 1912. Stačil založit nadaci podporující sociálně slabé studenty a na své náklady jim zajistit nástroje a notový materiál. Aby si člověk představil, jakým nadšencem Lachmann pro věc byl, musí vzít v úvahu i to, že škole daroval nejen bohatý hudební archiv a instrumentář, ale i „střechu nad hlavou“, tedy svůj dům v Rudolfově uličce (dnešní Jarošově ul. 23) a následně i objekt č.p. 27 – to vše v hodnotě mnoha desítek tisíc rakousko-uherských korun!

Křídlo, které E. Lachmann daroval škole, dělá teď radost dvojnásobnou. ZUŠ totiž v roce 2014 věnovala nástroj litoměřickému Domovu Na Pahorku, kde pořádá pravidelné koncerty pro klienty.

Lachmannův přístup k hudbě a hudebnímu vzdělávání je dodnes málo probádaným a stále nedoceněným příspěvkem k rozvoji uměleckého školství v Litoměřicích.

OD MINULOSTI „BLÍZKÉ“ AŽ K SOUČASNOSTI

Od srpna 2013 vede ZUŠ Dominika Valešková, do té doby učitelka hudební výchovy a českého jazyka na střední škole, sbormistryně a vedoucí flétnového souboru. Hlavním posláním ZUŠ je umožnit dětem kvalitní umělecké vzdělávání, vytvářet a zlepšovat podmínky pro výuku, včetně např. rozšířeného studia mimořádně nadaných žáků.

Škola nezapomíná ani na jejich osobnostní rozvoj. Od vstupu do právní subjektivity přibývá žáků, kteří se úspěšně zapojují do kulturního života města i širšího okolí takřka ve všech oborech, na které ZUŠ připravuje. Žáci tak zároveň získávají cenné zkušenosti ze spolupráce s umělci, z akcí a projektů, jež současně obohacují kulturu ve městě. Výsledky jsou oceňovány veřejností i porotami v nejrůznějších regionálních i celostátních soutěžích.

Škola pravidelně organizuje okresní kola soutěží ZUŠ vyhlášených MŠMT a od roku 2019 také krajské soutěže v komorní hře na dechové nástroje. Pro žáky pořádá i vlastní soutěže a přehlídky. Příležitostí pro realizaci je v průběhu roku opravdu mnoho – od koncertů v ZUŠ, přehlídek v areálu školy, veřejných koncertů v Divadle K. H. Máchy, v Gotickém hradě, v Kulturním domě Terezín, až po výtvarné výstavy v kině Máj, Knihovně K. H. Máchy a v prostorách hradu, či akce pro seniory v Domově Na Pahorku, v penzionu U Trati, či v Hospici sv. Štěpána. Škola se účastní celorepublikového happeningu ZUŠ OPEN a je zapojena do programu MenArt (podpora talentů), projektu České filharmonie a AZUŠ a Mládí s filharmonií v Teplicích, spolupracuje s Portedo o.p.s. a Univerzitou Palackého v Olomouci atd.

Od 1. ledna 2014 byla škola přijata za člena **Asociace ZUŠ ČR** a získala tak příležitost ke spolupráci s dalšími ZUŠ. Spolupracuje také s Konzervatoří Teplice, Konzervatoří J. Ježka, Tanečním centrem Praha a dalšími školami.

Školní vzdělávací program byl průběžně aktualizován a doplněn o nové umělecké obory (Taneční obor) a nová studijní zaměření (Skladba a Základy skladby, Doprovodná kytara, Hudební nauka speciální/příprava na konzervatoř, Hra na cembalo).

Vůbec nejmladším je **obor taneční**, který zahájil činnost od školního roku 2014-2015. Žákům nabízí přípravné studium tanečního oboru Scénický tanec. Od školního roku 2016-2017 má v ZŠ Havlíčkova nové odloučené pracoviště pro svou přípravu také pěvecký sbor Hlásek a od školního roku 2018-2019 má ZUŠ nové pobočky při základních školách v Křešicích a Brozanech.

Podporu žáků a spolupráci se školou si dal do vínku **„Klub přátel ZUŠ“**, založený v lednu 2016. Od října 2019 zahájila škola ve spolupráci s Městem Litoměřice výuku pro seniory v rámci **„Akademie umění III. věku"**. Několikaletou tradici má školní občasník „Mozaika“, který vzniká ve spolupráci žáků a pedagogů. Nabízí aktuální informace o termínech akcí, soutěží, zajímavých informací z jednotlivých oborů a dává také prostor žákům, aby v něm mohli publikovat své povídky, básně, kresby i své názory.

Ředitelé vzpomínají...

Život spjatý s hudbou a rozvojem talentů

MILADA HUSÁKOVÁ / ředitelka LŠU 1985-91

Svou pedagogickou činnost v Litoměřicích zahájila Milada Husáková v r. 1965. Stalo se tak po dvouletém působení v Duchcově, kam nastoupila po absolutoriu na Pražské konzervatoři. Tam si později svou kvalifikaci klavíristky doplnila ještě o studium sólového zpěvu, který pak i vyučovala. Řadu let působila jako zástupkyně ředitele F. Maršálka a nesla tíhu všech starostí spojených se zajištěním výuky a provozu v budovách, které tehdy byly v havarijním stavu. Od roku 1985 převzala vedení školy až do roku 1991.

„Za mnoho let pedagogického působení jsem věnovala svou energii rozvoji talentovaných klavíristů a zpěváků několika generací. Mezi moje žáky patřili např. Marie Landová, Jana Červinková, Martin Maxmilián Kaiser a mnoho dalších," říká M. Husáková, která více než tři desítky let působila také jako korepetitorka u dětského pěveckého sboru Hlásek. Za velmi významnou a náročnou etapu v životě školy i svém považuje Milada Husáková také stěhování školy z nevyhovujících prostor v Jarošově ulici do zrekonstruovaných budov v Masarykově ulici v říjnu 1990.

Nové prostory přinesly nové možnosti

DAGMAR CHYŇAVOVÁ / ředitelka ZUŠ 1991-93

„Bylo mi ctí stát v čele školy v přelomovém období novodobé historie a být tak jedním článkem v řadě ředitelů spojujícím dávnou hudební minulost našeho města se současností. Šlo o dobu plnou nadšení, očekávání a velkých výzev, kdy se náš národ pozvolna učil žít a pohybovat v nově nabyté demokracii. Přestože jsem nikdy neaspirovala na jakoukoliv řídící pozici, považovala jsem tehdy za potřebné přispět svými silami k vytvoření nového prostoru. Pro svou představu se mi velmi brzo podařilo získat mé kolegy učitele, zástupce města i představitele školského úřadu. Společně jsme tak začali pracovat na novém postavení naší školy ve městě.

Snažila jsem se především školu zviditelnit a co nejvíc ji zapojit do kulturního života Litoměřic. Byla to velmi důležitá součást mé práce, uvážíme-li, že tehdejší doba umění mnoho nepřála a ekonomické zájmy vysoce převyšovaly nad kulturními. K významnému posunu došlo, když jsme získali možnost pořádat koncerty v Divadle K. H. Máchy, které se postupně staly pevnou součástí našeho kulturního života.

Podařilo se prosadit rekonstrukci další budovy, v níž vznikly nové prostory pro koncertování, zkušebna pro školní orchestr i zázemí pro pěvecký sbor Hlásek. Znamenalo to také počátek stěhování ze školy v Pokraticích a definitivní odchod z nevyhovujících prostor v Jarošově ulici. Někteří jistě s úsměvem

vzpomenou na stěhování koncertního křídla stavebním jeřábem, které ve výsledku bylo mnohem jednodušší než přestěhovat pana ředitele Maršálka s jeho ohromnou sbírkou minerálů.

Mým hlavním posláním a cílem však bylo vytvořit podmínky pro tvořivou práci a spolupráci pedagogického týmu a přívětivé, citlivé prostředí umožňující individuální přístup ke každému žáku tak, jak je to v současnosti již samozřejmostí. Přeji všem žákům i kolegům, aby jim výuka v naší škole přinášela mnoho radosti a naplnění, a mohla tak i nadále předávat lásku k umění dalším generacím studentů.“

VÁCLAV NEUŽIL / ředitel ZUŠ 1993-2013

„Přeji škole vnímavé žáky i nadšené kantory!“

„Jakou roli hraje litoměřická ZUŠ v mém životě? Od dětství až doteď zásadní! Jako žák „hudebky” a „výtvarky” jsem dostal silný impuls a dostavil se celoživotní zájem. Následovalo mé studium hudby a potom učitelská praxe. Po čase jsem se vrátil jako učitel a později jsem tuto školu řídil. Byla to pro mne životní meta, velká výzva a také čest. Nyní mohu chodit na akce jako divák a posluchač a sledovat novinky o životě školy a také výkony svých dětí a vnoučat. Poznal jsem ve škole mnoho báječných osobností, vyučujících i žáků. Vážím si dobrých vztahů s nimi a přátelského prostředí, o které jsme pečovali. Poznal jsem též úžasnou historickou linii jednotlivých etap vývoje litoměřického uměleckého školství, které spoluvytvářelo dějiny města a okolí, stejně jako ostatní místní školy. Je

tomu tak i dnes a bude to důležité i v budoucnu. Na tuto cestu přeji naší škole zajištěnou existenci, vnímavé žáky, kteří budou mít touhu se naučit, a nadšené pedagogy.“

Budovy základní umělecké školy v Masarykově ulici – pohled ze zahradního areálu ZUŠ

A KDO DNES STOJÍ „ZA KATEDROU“?

Od září 2020 pracuje v Základní umělecké škole Litoměřice 53 pedagogů, z toho 27 v plném a 26 v částečném úvazku. Tým je průběžně doplňován o nové pedagogy převážně z řad bývalých žáků školy. Kvalita výuky je podporována dalším vzděláváním pedagogů. V rámci programu DVPP škola realizuje od roku 2019 vlastní semináře akreditované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Lektory jsou uznávaní umělci a pedagogové z konzervatoří.

Pedagogický tým ve školním roce 2020-2021:

Antolčíková Jana, dipl. um. – hra na klarinet, saxofon a zobcovou flétnu
Běláčová Petra – taneční obor
Boučková Pavla, Mgr. – literárně dramatický obor
Červinková Jana, dipl. um. – sólový zpěv
Etchegoyen Gaston, D.M.A. – hra na klavír
Fišerová Michaela, Bc., dipl. um. – hra na varhany a na klavír
Frič Milan, dipl. um. – hra na klavír
Hájek Roman – hra na klarinet a na zobcovou flétnu, hudební nauka
Háp Vladimír – hra na kytaru
Choura Jan, Mgr. – výtvarný obor
Chyňavová Dagmar – hra na klavír
Jandlová Hana, Bc. – hra na akordeon a na el. klávesové nástroje
Jelen Zdeněk – zpěv populární hudby, hra na pozoun a el. klávesové nástroje
Jurníček Lubomír – hra na trubku a lesní roh a na zobcovou flétnu

Kacar Jakub, Mgr., DiS. – sborový zpěv, hra na housle, hudební nauka, kolektivní hudební praxe
Klaban Luboš – hra na akordeon a na el. klávesové nástroje
Knotte Jana, DiS. – hra na violoncello
Knotte Jiří, Bc. dipl. um. – hra na klavír
Kovaříková Kateřina – taneční obor
Krmíčková Ivana – hra na příčnou a na zobcovou flétnu
Kyzlík Antonín – hra na klarinet, saxofon a na zobcovou flétnu
Landová Anežka – hra na klavír
Landová Marie – hra na klavír
Lexová Helena – hra na klavír
Moravcová Marta – hra na klavír
Navrátilová Eva – hra na klavír
Neužil Jan, dipl. um. – hra na fagot a na zobcovou flétnu
Neužilová Jitka, dipl. um. – hra na klavír
Ofomata Inna, Mgr. – výtvarný obor
Olejár Matej, BcA. – hra na klavír
Orechová Elena, Mgr. – hra na housle
Pallas Roman, MgA. – hra na klavír, skladba, hudební nauka – příprava na konzervatoř
Pallasová Alexandra, Mgr. – hra na klavír, sborový zpěv
Pařízek Aleš, MgA., DiS. – literárně dramatický obor
Patáková Barbora, Bc., DiS. – hra na bicí nástroje
Přeučilová Hana, dipl. um. – hra na příčnou a na zobcovou flétnu
Roček Miroslav – hra na housle, smyčcový soubor
Růžička Zdeněk – hra na trubku a na zobcovou flétnu, orchestr

Sluková Renata, Mgr. – hudební nauka, přípravná hudební výchova
Šarochová Helena – hra na akordeon a na el. klávesové nástroje
Šefčíková Alena, Mgr. – hra na klavír a na el. klávesové nástroje
Šimberský Pavel – hra na bicí nástroje a na klavír
Štec Martin – hra na kytaru a na basovou kytaru
Štyvar Václav – hra na kytaru
Švarcová Markéta – hra na zobcovou flétnu a na klavír
Vágai Pavel, Mgr. – literárně dramatický obor
Valešková Dominika, Mgr. – hudební nauka, sborový zpěv
van Vegchel Hana – hra na klavír a na varhany
Vavroušek Jaroslav – hra na saxofon
Veselá Jana – výtvarný obor
Veselý Jan – hra na kytaru a na el. kytaru
Žáčková Valeriya, DiS. – taneční obor

Pedagogové ZUŠ Litoměřice ve školním roce 2017/2018…

…a tady paní ředitelka (vlevo vpředu) představuje nové posily ve sboru i ty, kteří tehdy na předchozím obrázku v roce 2018 chyběli.

„Kdo mi pootevřel dveře…“

MICHAL NEJTEK / hudebník, skladatel

„Litoměřickou ZUŠ (tenkrát ‚lidovou školu umění‘) jsem navštěvoval v 80. letech minulého století. Sídlila tehdy v Jarošově ulici a už jen cesta na hodinu klavíru či hudební nauky byla malým dobrodružstvím – vedla přes Máchovy schody, na kterých jsem občas potkal i ‚Máchu‘ samotného (prazvláštní, téměř pohádkovou bytost, která o sobě tvrdila, že je Máchou).

Po mnoha letech jsem si postupně uvědomoval, co vše mi škola dala – a nebylo toho málo. A co bylo tím nejdůležitějším? Setkávání a inspirace! Je samozřejmě podstatné na sobě pracovat, pravidelně, pilně, i když to někdy nejde podle představ. To nejzásadnější ale tkví v poznávání osobního příkladu. Cestu mi ukazovala paní učitelka Marta Moravcová, její nesmírně laskavý a trpělivý přístup k výuce klavíru, pan učitel František Maršálek, skladatel, pianista, polyhistor, bez něhož by historie litoměřické školy byla o mnoho chudší (a já bych toho věděl o harmonii mnohem méně) … Cestu mi ukazovaly i náhody – třeba když jsem mimoděk slyšel staršího spolužáka Arnošta Mináře, jak na hodině přede mnou hraje Bugatti step.

Je těžké někomu radit, každý má svůj přístup a každý je originální osobností. Ale každý si také potřebuje najít někoho, kdo mu pootevře dveře a ukáže nesmírně zajímavý nový svět. A je pak už na něm samotném, jakým způsobem ho bude chtít objevovat. Přeji litoměřické ‚ZUŠce‘ vše dobré do dalších let a jejím učitelům a žákům radost z poznávání a tvoření!“

„Historie školy patří k mým rodinným vzpomínkám“

JIŘÍ KNOTTE / učitel ZUŠ

„Jsem rád, že mohu jako bývalý žák, současný pedagog a patriot školy i města připojit své blahopřání. 120 let je úžasné výročí, přičemž já mohu více než polovinu pokrýt vzpomínkami své rodiny. Vybavuji si, jak zálibně vyprávěla babička o koncertech někdejšího ředitele Pavlíka, ji zas pro změnu zálibně sledoval ředitel Maršálek na hodinách klavíru (nevím, kolik chybělo, abych patřil do rodiny). Na jeho lekce harmonie později docházela moje maminka a po ní jsem převzal štafetu já. Hodiny jsme měli v jeho podkrovním bytě v Jarošově ulici obklopeni knihami, obrazy a minerály (dodnes se divím, že škola nespadla). Osobností v mém dětství však bylo více. Za všechny bych připomněl laskavou Irmu Friedlovou, k níž jsem docházel na flétnu a klavír, Vlastu Vávrovou a Ádu Škardu, kteří mi předali lásku ke sborovému zpěvu, či Idu Venzhöferovou inspirující svým přístupem k divadlu a lidem.

Mimořádnou školu vytvářejí mimořádní lidé a litoměřická ZUŠ vždy takové měla. Není to však samo sebou. Má-li být žák zdatným hudebníkem, potřebuje zdatného učitele, má-li být laskavým člověkem, potřebuje laskavý vzor. A má-li být takový celý tým pedagogů, potřebuje takové vedení. Naše škola tohle všechno má. Díky skvělým lidem je mimořádná, a ještě působí v mimořádném městě. Přeji, ať jí to vydrží, a příští vzpomínkový medailon tímto přenechávám svým dětem.“

„Opatrujme odkaz, jak nejlépe umíme!"

ROMAN PALLAS / učitel ZUŠ

„Umění je jedním z pilířů civilizace a projevů lidství vůbec. Provází člověka odedávna a je možná nejdůležitějším odkazem každé společnosti, každého národa. Jeho prostřednictvím si vytváříme vztah k vlastní historii a zanecháváme svědectví o naší době generacím budoucím. Takovou roli u nás sehrávají i umělecké školy, ať už jde o základní, střední či vysoké. Jejich bohatá síť nemá ve světě obdoby.

S litoměřickou ZUŠ jsem prožil naprostou většinu svého dosavadního života. Někdy v pěti letech jsem začal, jako mnoho mých kamarádů, chodit „do klavíru". Skončil jsem ve čtrnácti, abych se již po čtyřech letech studia na konzervatoři vrátil jako začínající učitel. A už mi to zůstalo. V poslední době si čím dál víc uvědomuji, jak úžasné je žít v zemi, kde je „chození do ZUŠky" tak samozřejmé a dostupné. V zemi, kde se na konzervatořích a akademiích vzdělávají tisíce studentů, aby skrze umění šířili povědomí o naší malé zemi do celého světa, ale také aby svůj um předávali dalším pokolením a pomohli tak rozvíjet naši tisíciletou kulturní tradici.

Vzpomínám s vděčností na všechny učitelky a učitele, kteří mě zde v průběhu uměleckého růstu a dozrávání provázeli; vzdávám úctu jim i všem ostatním, kteří na naší škole kdy působili a byli součástí mozaiky bohatého kulturního života Litoměřic. Mozaiky, která stále roste a která, doufejme, bude zdrojem radosti, inspirace a hrdosti našim potomkům. Naše „ZUŠka" je ten nejhezčí odkaz, který jim můžeme zanechat. Pečujme o ni, jak nejlépe dovedeme!"

„Za futrál už se nestydím!“

JAKUB KACAR / učitel ZUŠ

„Když jsem v roce 1999 začal studovat hru na housle, nebyl jsem zdaleka ideálním žákem, spíš živé dítě, kterého na základní škole byla ‚plná třída‘. Housle se zdály být ideálním nástrojem, při hře jsem musel mlčet a soustředit se. Ač jsem nebyl nejpilnější, nikdy jsem neměl problém s vystupováním. „ZUŠku“ jsem měl rád a získané znalosti jsem využíval i na ZŠ. Zanedlouho však přišla puberta a můj vztah k ZUŠ procházel těžkou zkouškou. Skončila povinnost hudební nauky a nastal kritický šestý ročník. I přesto, že jsem navštěvoval ZŠ Boženy Němcové, tehdy ještě s rozšířenou výukou hudební výchovy, umění hudby nebylo u mých vrstevníků, natož pak vrstevnic, příliš v kurzu. Více obdivu u spolužaček sklízeli sportovněji vybavení jedinci z paralelní třídy. Vzpomínám, že jsem se za hru na nástroj mnohdy styděl a tvrdil třeba, že ve futrálu nosím sportovní malorážku a jdu trénovat biatlon. Rodiče mi dodnes vyprávějí, jak jsem si stěžoval, že mám tak strašné koníčky.

Vše se změnilo s novým nástrojem. Díky chuti pana učitele založit smyčcové trio jsem začal hrát na violu. Dávalo to větší smysl, najednou už jsem nebyl na hraní sám a zdálo se mi, že nám to dohromady docela zní. Zanedlouho vznikl orchestr a já si k viole přibral i kontrabas a zase nás, kteří jsme hráli na smyčcové nástroje, bylo víc. Utvořili jsme skvělou partu a během několika soustředění zažili spoustu zábavy. Po maturitě jsem nastoupil na pedagogickou fakultu v Ústí nad Labem, kterou jsem kombinoval se studiem konzervatoře.

Netrvalo dlouho a byl jsem na ZUŠ zpět, tentokrát v roli kantora. A právě tehdy mi začalo docházet, jak důležitou úlohu tato škola ve městě má. Nejde jen o to, že učíme děti na hudební nástroj, ale pomáháme formovat elitu národa. Zní to sice možná nadneseně, ale stačí se podívat na mé spolužáky ze ZUŠ, se kterými jsem se setkával při koncertech. Jsou mezi nimi často lékaři, učitelé, umělci či pracovníci v technických či IT oborech. Připadá mi, že studium umění otevírá brány pro život hned v několika ohledech. Učíme se mít „tah na bránu“, být trpěliví, jít si i přes problémy za svým snem a využít svůj potenciál. Na druhou stranu také zažívat neúspěch a bojovat s trémou. Jistě atributy důležité pro život v dnešním světě. Když pracujeme v kolektivu, ať už tanečním, divadelním či hudebním, učíme se vzájemné odpovědnosti, spolupráci a přijímáme určité role. Můžeme přirovnat orchestr ke společnosti jako takové. Někdo je mistrem ve svém oboru, někdo nezbytným pracantem, někdo táhne jen po prázdných strunách, přesto jsou všichni důležitou součástí celku. V čele je dirigent, který nás někam vede a zdaleka ne všichni s jeho vedením souhlasí. Pokud ale udržíme tempo, můžeme společně hrát krásnou symfonii.

Vnímám jako velké štěstí, že jsem se narodil ve městě, kde se již 120 let vyučuje umění a kde Hláskem vybudované sborové podhoubí dalo základ pro neuvěřitelně rozvinutou sborovou tradici, která je na tak malé město unikátní. Nezbývá než si přát, ať tato tradice nadále sílí a s ní i inteligence, které nikdy není dost! Nyní už se za svůj futrál nestydím a do své práce nosím mnohdy i dva…“

HUDEBNÍ OBOR

Je nejstarším, největším i nejpočetnějším oborem litoměřické ZUŠ. Jeho vývoj ovlivnili svým zaměřením ti, kteří školu vedli. Jak vyplývá z historických souvislostí, klavírní a smyčcové oddělení jsou nejstaršími ve škole. Počátky připomíná i několik původních nástrojů, které jsou ve škole k vidění.

Klavírnímu oddělení dali do vínku to nejlepší právě ředitelé – Emanuel Lachmann, Adalbert Gattermann, Kamil Pavlík, František Maršálek, Pavlíkova žákyně Milada Husáková a další ředitelka a mnoholetá vedoucí klavírního oddělení školy Dagmar Chyňavová. Totéž ale platí i o vedoucích sekcí Martě Moravcové, Marii Landové a Mateji Olejárovi, který sekci vede v současnosti. Sluší se ale připomenout i ty, které vyučovaly po 2. světové válce – Vlastu Šumovou, Hanu Melounovou a Věru Vaisovou.

Složení týmu klavírního oddělení v r. 2021 - Gaston Etchegoyen, Michaela Fišerová, Milan Frič, Dagmar Chyňavová, Jiří Knotte, Marie a Anežka Landovy, Helena Lexová, Marta Moravcová, Eva Navrátilová, Jitka Neužilová, Matej Olejár, Alexandra a Roman Pallasovi, Alena Šefčíková, Pavel Šimberský, Markéta Švarcová a Hana van Vegchel.

O hru na klavír byl vždy velký zájem – např. 1947-1948 hrálo na klavír 221 z celkových 400 žáků. V současnosti vyučuje 18 klavírních pedagogů 225 žáků z celkových 1028. **Klavírní oddělení je páteří školy.**

Za celou dobu své existence vychovala škola řadu vynikajících klavíristů umělců a pedagogů. Mnozí žáci jsou velmi úspěšní i v náročných soutěžích. Klavírní oddělení pořádá vlastní koncerty a organizuje klavírní workshopy a semináře s pedagogy konzervatoří a výkonnými umělci.

Smyčcové oddělení má stejně jako klavírní své kořeny v samých počátcích školy. První ředitel školy Emanuel Lachmann pořídil škole mnoho nástrojů, z nichž některé jsou ve fondu školy dodnes! Po 2. světové válce vyučovali hru na housle Rudolf Polák, Karel Tuček, Jan Habeš, Petr Huml, Antonín Heřman, Bohumil Šára, Josef Tůma, Josef Vršek a Bohumil Bok. Dva z nich – Polák a Bok hráli spolu s Miroslavem Laudou a Bohumilem Klasem v ***Litoměřickém kvartetu***, které působilo ve škole v 50. letech.

V roce 1957 nastoupila do školy a převzala houslové oddělení Hana Třebická. V 60. letech vyučuje také Marie Habešová a Bohumil Jícha. Od roku 1977 zde začíná vyučovat hru na violoncello Vratislav Šedivý a na housle Tomáš Kašpar, v roce 1978 nastoupil nový pedagog Petr Lamoš. V osmdesátých letech začíná ve škole působit Alena Sazečková-Beckerová a Miroslav Roček, který nyní oddělení vede a je zároveň uměleckým šéfem smyčcového souboru. V 90. letech nastupuje houslista Sergej Anufrienko.

V současnosti má smyčcové oddělení plné obsazení smyčcových nástrojů – Miroslav Roček (housle a kontrabas), Elena Orechová (housle), Jakub Kacar (viola), Jana Knotte (violoncello).

Hru na akordeon ve škole začal vyučovat po 2. světové válce Josef Nejman. Od roku 1951 do 1986 pak úspěšně působil ve škole Jiří Benda a od roku 1987 do 2013 Václav Neužil, který byl do r. 2001 také pedagogem teplické konzervatoře. J. Benda a V. Neužil rovněž vedli akordeonové soubory, jejímiž členy byli i studenti Teplické konzervatoře. V. Neužil se též podílel na nové koncepci základních uměleckých škol jako krajský vedoucí akordeonové sekce ústřední umělecké rady. Na pobočkách v Úštěku a v Liběšicích působil akordeonista a spisovatel Zdeněk Barborka. V současnosti vyučuje hru na

akordeon Luboš Klaban jako vedoucí sekce, Helena Šarochová a Hana Jandlová.

Dechové nástroje se ve škole začaly vyučovat až po 2. světové válce za působení ředitele K. Pavlíka. Prvním vyučovaným dechovým nástrojem byl klarinet. Nabídka dechových nástrojů – dřevěných i žesťových – byla obohacena v době působení ředitele F. Maršálka. Mezi dlouholeté pedagogy dechového oddělení patřila flétnistka a klavíristka Irma Friedlová, která vychovala řadu vynikajících hudebníků. Mezi její žáky patří také současné učitelky hry na příčnou flétnu Ivana Krmíčková, Hana Přeučilová i ředitelka školy Dominika Valešková.

V průběhu 70. a 80. let se dechové oddělení rozrůstalo a přicházejí další vyučující – hobojistka Marie Neužilová, klarinetista Petr Lamoš, klarinetistka Vlasta Váchalová, učitelé hry na žesťové nástroje František Chochola, Miroslav Svoboda, Zdeněk Šustera, Ivo Kolbinger (lesní roh) a Zdeněk Růžička (trubka). S rozšiřujícím se počtem žáků a nabídkou vyučovaných nástrojů vznikl dechový orchestr, který vedl P. Lamoš a později Milan Hanus a Ivo Kolbinger. V 90. letech nastupují jako učitelé zmíněný M. Hanus a Jaroslav Vavroušek (oba klarinet), Jan Novák (trubka), Zdeněk Jelen (pozoun) a Vladimír Háp (tuba). S příchodem Jiřího Spěváka, pedagoga na Konzervatoři v Teplicích, začala ZUŠ vyučovat fagot. Třídu později převzal Jan Neužil. Koncem 90. let přichází Jana Antolčíková (klarinet).

Tým v posledních letech rozšířili učitelé Antonín Kyzlík (klarinet), Markéta Švarcová (zobcová flétna), Roman Hájek (klarinet) a Lubomír Jurníček (trubka).

V současnosti je na naší škole možné studovat hru na zobcovou i příčnou flétnu, klarinet, saxofon, fagot, trubku, pozoun, lesní roh a tubu. Žáci mohou

rozvíjet své dovednosti a získávat zkušenosti v komorních souborech a orchestrech školy.

Hra na bicí nástroje se ve škole vyučovala již v roce 1947. Prvním pedagogem byla Marie Nováková, v sedmdesátých letech vyučoval hru na bicí Jiří Hájek. Další rozvoj oddělení bicích nástrojů nastal v 90. letech, kdy začíná ve škole působit Pavel Šimberský. Kvalitní mladí bubeníci jsou základem každého orchestru, kapely a souboru. Výuka je postupně obohacována o melodické bicí nástroje – marimbu a od roku 2017 vibrafon. V současnosti je v týmu pedagogů vedle P. Šimberského také Barbora Patáková a Iveta Šindelářová (t.č. na MD).

Hru na kytaru vyučuje škola od 90. let. Na klasickou, elektrickou kytaru i na baskytaru učili a doposud učí Václav Štyvar, Vladimír Háp a Miroslav Roček, několik let učila také Stanislava Gallová a Jana Antolčíková. V posledních letech posílili tým učitelé Jan ‚Kuře' Veselý (elektrická kytara) a Martin Štec (basová kytara).

Hra na elektronické klávesové nástroje patří k nejmladším studijním směrům. Po roce 2000 se tohoto nového předmětu ujali vyučující Helena Šarochová, Luboš Klaban, Hana Jandlová, Zdeněk Jelen a Alena Šefčíková.

Počátky **pěveckého oddělení** souvisejí s působením dětského pěveckého sboru Hlásek, tedy se sborovým zpěvem. Hlásek pracoval pod LŠU od 80. let. Přípravná oddělení a hlavní sbor navštěvoval velký počet dětí a mládeže. Sólový zpěv vyučovala Milada Husáková; byla též nepostradatelnou součástí hlavního sboru, který korepetovala a provázela na všech akcích a koncertech nejen u nás, ale i na zahraničních zájezdech.

V roce 2007 nastoupila její tehdejší žákyně Jana Červinková, které začala postupně předávat své žáky a které v roce 2010 předala i vedení pěveckého

oddělení. V té době zájem o zpěv stoupal, a tak obor začal vyučovat také Zdeněk Jelen, který se zaměřil na výuku zpěvu populární hudby.

Oddělení se postupně rozrůstá, proměňuje a vychovává řadu zpěvaček a zpěváků, kteří reprezentují školu i město. Vystupují na veřejných akcích, jsou úspěšní také na soutěžních přehlídkách, spolupracují s různými tělesy, kapelami atd. Zpěv má v ZUŠ Litoměřice i ve městě bohatou tradici.

Aby měly k základnímu uměleckému vzdělávání přístup i děti z přilehlých obcí Litoměřic, zajišťuje škola od roku 1961 výuku také v Úštěku, od roku 1993 v Terezíně, Žalhosticích, Bohušovicích nad Ohří, Liběšicích a od roku 2018 pak i v Brozanech nad Ohří a Křešicích.

Žáci rozvíjejí svůj um a získávají zkušenosti při nejrůznějších příležitostech, k nimž patří vystoupení na veřejnosti. Jejich učitelé jim pomáhají překonat počáteční ostych a trému a mnohdy s nimi i vystupují. Obrázky jsou z adventního koncertu 2018 v litoměřickém kulturním a konferenčním centru.

Třída, která už téměř tři desítky let učí varhaníky

Záměru učit v ZUŠ hře na varhany a navázat tak na historické tradice chrámové hudby v Litoměřicích napomohly vlastně okolnosti. Počátkem 90. let se hledalo místo i nové využití pro píšťalové varhany vyřazené z obřadní síně radnice. Nástroj nakonec „zakotvil“ v sále Základní školy B. Němcové a první třída s pěti nadšenými adepty varhanní hry se otevřela už ve školním roce 1993/1994.

Učila je studentka Konzervatoře Teplice Miloslava Veselá. Studium zahrnovalo i teoretický předmět – nauku o varhanách, který žáky seznamoval se stavbou varhan, registrací i s varhanní literaturou.

Od září 1995 ve výuce pokračovala Hana Kaslová, studentka HAMU ze třídy prof. Jaroslava Tůmy. Žáci směli vedle výuky na ‚školním‘ nástroji docházet také na hodiny do katedrály sv. Štěpána, kde si v akustice chrámu mohli zahrát v boční lodi na autentický nástroj bratří Riegrů.

Od září 1998 převzala třídu Jindřiška Slavíková, profesorka varhanní hry na Konzervatoři Teplice. V té době se ukázalo, že vyučování během pátečního odpoledne v sále základní školy nestačí, ZUŠ proto pořídila vlastní varhany do svých prostor. Tím se možnosti výuky podstatně rozšířily.

Od října 2000 vyučovala hru na varhany Jitka Neumannová-Neužilová, absolventka Konzervatoře Evangelické akademie Kroměříž. Po jejím odchodu na mateřskou dovolenou v roce 2004 přebírá třídu současná učitelka Michaela Fišerová, absolventka Pražské konzervatoře. V této době studium doplnil ještě předmět Liturgická praxe a improvizace, který vyučuje Hana van Vegchel.

Žáci varhanního oddělení litoměřické ZUŠ v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích (2016)

Kromě koncertů, pořádaných tradičně od roku 1993 vždy na závěr školního roku na čtyřmanuálovém nástroji Jehmlich v katedrále sv. Štěpána, vystupují varhaníci často i na jiných hudebních akcích, např. na Noci kostelů, při adventních Varhanních půlhodinkách, aj.

Za téměř třicetiletou historii varhanního oddělení vychovala litoměřická ZUŠ řadu praktikujících a varhanní hudbu milujících osobností, které se věnují buď pedagogické činnosti (H. van Vegchel, M. Fišerová), nebo jsou sami výkonnými umělci, jako např. Martin M. Kaiser. Řada dalších našla uplatnění jako liturgičtí varhaníci.

(Podklady poskytla Michaela Fišerová)

VÝTVARNÝ OBOR

Nejen škola, ale také výtvarný obor si připomíná kulaté jubileum – před šedesáti lety jej založil Arnold Richter. Výuka začala v Jarošově ulici…

Vyučujícími byli postupně Bohumil Kadlec a Libor Pisklák. V roce 1982 se obor stěhuje do objektu v Litoměřicích-Pokraticích (dnešní „Lékařský dům“) a v roce 2000 do budovy v Masarykově ul. 35, kde je i dnes. Žáci tam mají možnost studovat ve dvou ateliérech, od roku 1985 pod vedením Jany Veselé a od roku 1996 Jana Choury. V roce 2018 vzniká pobočka v Křešicích, kterou vede Inna Ofomata.

Kromě běžné výuky se výtvarnému oboru v minulých desetiletích podařilo organizovat a uskutečnit řadu čtrnáctidenních letních soustředění a pobytů vedených inspirativními lektory, s pevným programem na téma kresba a malba v plenéru. V paměti i v kronikách jsou zachycena letní soustředění, např. v roce 1986 a 87 v Leské, o rok později v Eváňi, dále v Šimonovicích, Českém Krumlově či Mělníku. Výsledky a fotodokumentace ze soustředění byly vždy představeny na výstavách po skončení letních prázdnin, např. v kině Máj a Památníku Terezín.

V letech 2000-2013 obohacovaly výuku několikadenní zájezdy za uměním, architekturou a historií po Čechách i Evropě. Žáci navštívili renomované galerie v Berlíně, Vídni, Paříži, Amsterodamu, Londýně, aj. Tyto cesty prohloubily zájem mnoha žáků o studium na školách s uměleckým zaměřením. V současnosti mají žáci možnost poznávat výtvarné umění prostřednictvím návštěv galerií v rámci „Cest za uměním“, např. Národní galerie v Praze.

Výtvarné práce prezentuje obor každoročně na výstavách, které jsou bohaté a rozmanité tématy a technikami. Pro výstavy našli vyučující zajímavé výstavní prostory nejen v Litoměřicích, ale např. na Státním zámku v Ploskovicích, v synagoze v Úštěku, Nemocnici v Roudnici nad Labem. Prostory poskytly i MKZ Litoměřice v kině Máj či na hradě, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích v bývalém jezuitském kostele a v Galerii Gotické dvojče, Dílna ručního papíru, Oblastní muzeum, či Knihovna K. H. Máchy. V letech 2004-2008 vycházely pravidelně tematické kalendáře.

Od roku 1995 zájem o výtvarný obor stoupá, v současnosti má kolem 180 žáků. Ateliéry navštěvují žáci z Litoměřic, Terezína, Bohušovic n. Ohří, Roudnice n. Labem, Úštěku, Křešic a okolí. Vyučující kladou důraz na zvládnutí základních technik a získání praktických dovedností. Seznamují žáky rovněž s novými trendy v současném výtvarném umění, navštěvují s nimi aktuální výstavy v Čechách a navazují kontakty s uměleckými školami. Výuku doplňují přednáškami a workshopy, na které jsou zváni studenti uměleckých škol i umělci. Prioritou je rozvoj talentů i spokojenost žáků. Těm, kteří pak chtějí pokračovat ve studiu na uměleckých školách, věnují speciální péči v podobě rozšířené výuky a konzultací s vyučujícími. Během několika desítek let působení LŠU a ZUŠ jsou už z mnoha studentů aktivní umělci a architekti.

Díky kontaktům s rodiči nebo institucemi získávají učitelé různý výtvarný materiál a mohou tak uskutečňovat i náročnější realizace děl, což zkvalitňuje výuku a přináší nové inspirace.

V posledních letech jsou ve společnosti patrné změny směrující umění ke komerci. Do života dětí a mladých lidí nebezpečně vstupují nástrahy sociálních sítí a médií. Usilujeme o to, aby v ateliérech školy zůstal svět umění v pořádku. Žáci zde mají možnost uchopit reálný výtvarný materiál – papír, barvy, hlínu,

dřevo, sádru, a pracovat pod vedením zkušených pedagogů. Skutečná tvorba bez převzatých „šablon“ probouzí v dětech fantazii, chuť poznávat svět a realizovat se.

(Podklady poskytla vedoucí výtvarného oboru Jana Veselá)

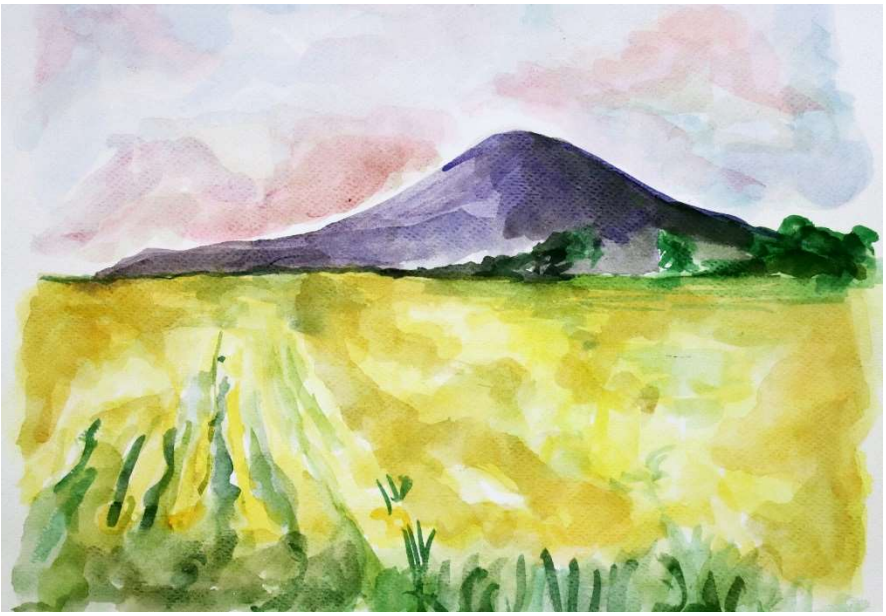

Kateřina Drobná: „Krajina“, akvarel, 2020

LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR

To je parta nadšených lidí, kamarádů, společné čajové literární dýchánky, cesty na divadelní festivaly ... Jak ale obor vznikl a jak se vyvíjel? Učitelka Lenka Pařízková na pomoc pamětníky „starých časů“ i současného dění – staré maňásky Krále, Princezny a Honzy – a dala se s nimi do řeči.

Pane Králi, jak to vlastně všechno začalo?

„To víte, bylo nebylo, až v roce 1982 to naše království vzniklo. Ve staré škole v Pokraticích nás poprvé seznámila s dětmi paní Vlasta Dismanová. Po jejím odchodu se u nás vystřídalo několik pedagogů: Zdena Vešicová, Zdena Skálová, Ivana Ďurčová, Tomáš Sypal. A potom…“ Pan Král se zasní…

Co potom? Krize? Válka, hladomor?

„I co Vás nemá! Do našeho království, tuším v roce 1990, zavítala Ida Venzhöferová.“

„Babička Iduška!!!“, radostně vypískne Princezna.

Tu si pamatuji, provázela mě celým dětstvím. Spoustu mě toho naučila, třeba nestydět se a projevit svůj názor, naslouchat, pořádně artikulovat, vymýšlet příběhy a básničky. A jak na ni vzpomínáš ty, Princezno?

„Iduška byla kouzelná bytost. Často si s námi a dětmi hrávala, zpívala, recitovala, vymýšlela nové a nové pohádky. Díky jejímu velkému srdci a zvonivému smíchu bylo v našem království pořád veselo. A vždycky uměla člověku poradit, i když provedl ledajakou lumpárnu. Divadlem a dětmi prostě žila, věnovala jim spoustu času a pomáhala jim objevit a projevit jejich talent. Díky tomu vznikly třeba autorské inscenace Živly nebo Tváře života a smrti. Žáků

přibývalo a od roku 1993 se začalo jezdit na soustředění k řece Sázavě a začali se přidávat i někteří hudebníci.“

A tak vznikla velká divadelní parta. Nebo spíš rodina. Vždyť tak o našem dramaťáku mluví snad všichni, kdo jím prošli.

„No, jestli do toho mohu vstoupit,“ ozval se Honza, *„prošel jsem svět křížem krážem, ale stejně jsem se rád vracel. Našel jsem totiž v ‚dramaťáku‘ svého velkého přítele, Aleše Pařízka. Bavilo mě poslouchat, když se učil přednášet básničky, se kterými pak postupoval na recitační přehlídky a jeho legrácky mě baví doteď!“*

Vidíš, Aleš už v devatenácti napsal, a dokonce zrežíroval celovečerní hru Dámská jízda aneb Pánské trable! A to už byl jen krůček od toho stát se také učitelem ‚dramaťáku‘…

„Ale pozóór, to hodně předbíháte!“ zvolal pan Král. *„Co pan učitel Vladimír Jopek? Veselý mladík! Učil hlasově pohybovou průpravu a vedl soubor v letech 1997–2003. Jako čerstvý absolvent herecké VOŠ přinesl nový vítr a vytvořil s žáky několik výrazných inscenací. Třeba Perníkovou chaloupku coby hudební pohádku pro školky, nebo Zpěvy sladké Francie coby divadlo poezie. Obě se dočkaly mnoha repríz i na divadelních přehlídkách.“*

A někdy v té době vznikl soubor a občanské sdružení Li-Di?

„Bylo to kolem roku 1997, v době, kdy se ‚dramaťák‘ přesunul do opraveného Divadélka Minimax. Mladí v našem divadelním království totiž chtěli s divadlem pokračovat i po maturitě.“

Úplně je chápu, mně to nadšení také vydrželo a stala jsem se součástí souboru. Nejdřív jako nápověda, později herečka a naposledy jako režisérka. Soubor Li-Di, to už je teď zavedený pojem. A na koho ještě vzpomínáte, pane Králi?

„Těch lidí je hodně, někteří se vydali na profesionální divadelní dráhu, jiné potkáváme jako učitele, policisty, lékaře... Divadelní průprava se zkrátka hodí v mnoha povoláních.“

Dobrá, zpátky tedy k Aleši Pařízkovi. Ten začal učit kolem roku 2002, je to tak, Honzo?

„Já na ty letopočty moc nejsem. Důležité je, že založil soubor Mladivadlo a že začal zkoušet celovečerní inscenace i s mladšími studenty. Ty jeho špíly! Propracované kostýmy, výpravná scénografie, hra světel... A nevybírá si vůbec jednoduché kusy. Muzikál Nejkrásnější válka, romantické pohádky Malá mořská víla či Kráska a zvíře, legendární absurdita Král Ubu. Nebo ta vtipná jednoaktovka od Jeana Tardieu Jedno slovo za druhé, kterou si dokonce zahráli na Jiráskově Hronově.“

„A nezapomeň na Shakespearovu komedii Sen noci svatojánské, tu jsi přece spolurežírovala,“ pípla po delší době Princezna.

Máš pravdu, ale to až o pár let později s další generací mladých herců.

„A jak to vlastně bylo s tebou?“ vyzvídá Princezna.

Jednoduše. V „dramaťáku“ jsem vyrostla, pak tento obor studovala na brněnské Divadelní fakultě, a ještě během studií jsem se vrátila učit. Nejdřív jednu skupinku dětí, pak další a další. A tvořila s nimi drobné inscenace, občas i větší ‚tyjátr‘, ale komorní hry, to je moje parketa.

„A mohu jmenovat?“ mrkne spiklenecky pan Král. *„Vzpomínám třeba na ty pověsti O lásce a mordech, roztančené Kafíčko za oponou, filozofický Hotel mezi dvěma světy nebo dojemný příběh Ludvíčka Adlera z doby 2. světové války.“*

To byla v poslední době snad nejvíce reprízovaná inscenace, hrála se na Hronově, v pražské synagoze i v terezínském Půdním divadle. Ale jak se říká

– není malých rolí a já k tomu dodávám – není malých inscenací. Za každou je spousta nápadů a tvůrčí energie celé skupiny.

„Kterou ty umíš dobře využít,“ doplňuje Princezna. *„Však vidím, jak společně v hodinách tvoříte scénáře, navrhujete scénografii a zkoušíte, až se z vás kouří.“*

Vždyť pro tohle všechno teď máme krásný prostor Minimaxu a využíváme ho jak pro divadlo, tak pro recitaci i literární dýchánky. Napomohla tomu nová osvětlovací a zvuková aparatura, což určitě poznali i diváci, hostující divadelní soubory nebo též dva naši další pedagogové...

„Pája a Pája?!“ zasmál se Honza.

Tedy pardon, Pavla Boučková a Pavel Vágai.

„Jasně. Učí tu dramaťák sice docela krátce, ale s o to větším zápalem!“

„Je radost vidět, že učitelů i dětí přibývá,“ podotkl pan Král.

„Jen aby se zase mohli učit tady, ve škole, a hrát divadlo, je tu bez nich takové divné ticho,“ povzdechla si Princezna.

(S loutkami si povídala Lenka Pařízková)

TANEČNÍ OBOR

Základním posláním, které si obor při svém vzniku v roce 2014 dal do vínku, je umožnit dětem pohybový rozvoj, vyjádření pohybem, rozvíjet své pohybové dovednosti, fantazii a tvořivost.

Činnost zahájil s 51 žáky pod vedením Valeriye Žáčkové a od roku 2016 také Natálie Matyskové. V roce 2020 rozšířily učitelský tým Petra Běláčová a Kateřina Kovaříková. Od začátku probíhá výuka v baletním sále litoměřického domu kultury a od roku 2020 také v tělocvičně ZŠ Na Valech. V posledních dvou letech se počet žáků pohybuje kolem stovky.

Během šestiletého působení uskutečnil TO řadu osobitých tanečních představení v Divadle K. H. Máchy, pravidelně připravuje program v rámci jarmarků v Gotickém hradě Litoměřice a zúčastňuje se krajských tanečních přehlídek.

Vedle vlastních představení pořádá pro své žáky společné návštěvy představení tanečních profesionálů (např. Taneční centrum Praha, Pražská taneční konzervatoř a střední škola, Konzervatoř Duncan). Ve spolupráci s profesionálními tanečníky připravuje pro své žáky také víkendová taneční soustředění. Od roku 2017 se aktivně a za účasti veřejnosti zapojuje do **Mezinárodního dne tance**, který připadá na 29. dubna. Každý ročník nabízí pestrý program v zajímavých prostorách města.

Tým tanečního oboru spolupracuje také s ostatními obory školy i s jinými organizacemi a spolky.

(Podklady poskytla Valeriye Žáčková)

Když je nás na pódiu víc…

V samém počátku své existence nesla škola název „Orchestrální…“. Po celou dobu své existence zde působila řada orchestrů, skupin i sborů. Smysl a cíl byl stejný tehdy i dnes – přinášet radost ze společného muzicírování hudby, získávat hráčské dovednosti a zkušenosti a přenášet je do další aktivní muzikantské činnosti. V neposlední řadě pak je také prezentovat na akcích školy i na veřejnosti. Pojďme si některé z těchto souborů a orchestrů alespoň stručně připomenout.

Lachmannův orchestr

Když Emanuel Lachmann přišel do Litoměřic, založil se svými žáky orchestr, který byl základem Městské orchestrální školy. V činnosti pokračoval i jeho nástupce Adalbert Gattermann, který se školním orchestrem nastudoval řadu zajímavých skladeb a pořádal veřejné koncerty.

Symfonický orchestr

Vznikl díky iniciativě Františka Maršálka v 50. letech, kdy bylo dost hráčů na dechové nástroje a smyčce. Od 70. let se pak těleso zredukovalo na smyčcový orchestr. V 80. letech naopak existoval ‚jen‘ dechový orchestr pod vedením Petra Lamoše.

Harmonikový soubor

Zakladatel Jiří Benda jej vedl od r. 1978 do 1986, v roce 1990 byla činnost souboru obnovena pod názvem SAKO (Studentský akordeonový komorní orchestr). Od roku 1999 byl vedoucí Václav Neužil.

Dechový orchestr

Vznikl v 70. letech a často měnil nejen názvy, ale i dirigenty (K. Watzek, Z. Šustera, J. Soumar, P. Lamoš). V roce 1994 orchestr zanikl. Dva roky poté vznikl Orchestr dechových nástrojů pod vedením Milana Hanuse a Iva Kolbingera. Orchestr neměl standardní obsazení – aranže skladeb vznikaly podle aktuálních nástrojů.

Maršálkovo dechové okteto vzniklo v roce 1984 původně jako komorní soubor tří hráčů (flétna, hoboj, klarinet), který se postupně rozrostl na obsazení 2 flétny, 2 klarinety, basklarinet, 2 lesní rohy a fagot. Soubor tvořili žáci a absolventi školy a pod vedením F. Maršálka. Zaměřoval se především na interpretaci Maršálkových skladeb a patřil ve své době k předním souborům v kraji.

(Litoměřický) Hlásek – jedinečný, dnes už legendární dětský pěvecký sbor založený původně v Lovosicích v r. 1960 prof. Vladimírem Frühaufem a od r. 1980 vedený Vlastou Vávrovou. Nejdříve pracoval pod hlavičkou Domu dětí a mládeže, v 80. letech pak pod LŠU, resp. ZUŠ. Od roku 1967 s ním spolupracovala Milada Husáková, dále Adolf Škarda, Jiří Knotte a Roman Pallas. Od roku 2001 se vedení sboru ujala Jana Chobotská, korepetovala a přípravné sbory vedla Pavla Němečková. Od roku 2015 přebírá taktovku Jakub Kacar, přípravného sboru se ujímá Iveta Šindelářová. Pod Jakubovým vedením směřuje Hlásek k hravosti a humoru v hudbě. Repertoár tvoří mj. i autorské písně sbormistra. Přípravný sbor SamoHlásek po dobu mateřské dovolené I. Šindelářové vede Dominika Valešková.

Za šest desítek let prošlo sborem několik generací zpěváků a zpěvaček. Hlásek má za sebou bohatou hudební cestu lemovanou mnoha oceněními doma i v zahraničí.

Smyčcový soubor

Působí více než 20 let pod vedením Miroslava Ročka, hráčské zkušenosti v něm získávají žáci smyčcového oddělení.

Junior Band působí na ZUŠ Litoměřice od školního roku 2007/2008. Uměleckým vedoucím je Zdeněk Růžička, dlouholetý člen Orchestru Františka Honzáka. V orchestru se žáci učí citu pro frázování nejen v taneční, ale i swingové a jazzové hudbě. Orchestr vystupuje na interních akcích i veřejných koncertech ve městě a okolí.

Schizzo Band

Kapelu vede od jejího založení v roce 2010 Jan Veselý, repertoár Schizza staví na originálních aranžích, které připomínají to nejlepší, co bylo vytvořeno v rockové hudbě – instrumentace počítá i s využitím elektrických kytar a dalších, pro tento žánr méně obvyklých nástrojů. Kapela získala několik uznání a cen i na celostátní úrovni a v soutěži Českého rozhlasu.

Blues Combo

Jde o komorní seskupení, jakási ‚odnož' Schizzo Bandu, které začalo pracovat pod vedením J. Veselého v roce 2016 a zaměřuje se především na blues a jazz.

Flauto Band

Působí na pobočce v Úštěku od roku 1998. Založil ho, řídí a skladby aranžuje Zdeněk Růžička. Jádro souboru tvoří převážně zobcové flétny, saxofony, klávesy a bicí, repertoár sestává z vlastních úprav různých žánrů.

Nezrychluj!!!

Soubor vzešel z odd. bicích nástrojů, v roce 2013 jej založil Pavel Šimberský. Několik let jej vedla také Iveta Šindelářová, v současnosti Martin Štec. Hrají v něm žáci od 10 do 18 let, stejně tak je různá pokročilost ve hře na jednotlivé

nástroje. Přizpůsobuje se jí i výběr skladeb a aranže s jazzrockovými prvky psané souboru přímo ‚na tělo‘. Kapela se snaží mít v repertoáru i náročnější skladby.

Guláš a Dolaďovač

Dva nejmladší soubory, které vede Jakub Kacar. Aranžuje i repertoár, který zapojuje děti do společného muzicírování svěžím a hravým způsobem.

Junior Band v akci • Klarinetový kvartet vedený Janou Antolčíkovou (z akce Zahrada ZUŠ Open, červen 2018

Jsme významnou součástí kultury ve městě

Důkazů, které toto tvrzení dokládají, by se dala najít spousta a jistě by to vydalo nejen na samostatnou kapitolu. A tak na tomto místě snad jen o akcích nejvýznamnějších. Ostatně, připomene je rovněž i obrazová a textová příloha této publikace.

Litoměřická letní filharmonie (LLF)

Akce s mezinárodním přesahem, která má za sebou tři úspěšné ročníky. První byl v roce 2014 v prostorách Hradu Litoměřice, druhý v prostorách Letního kina v Litoměřicích se stal zároveň úvodním koncertem „Litoměřického kulturního léta 2015“. Festivalový orchestr pak v červenci zpestřil kulturní dění také v Míšni v rámci „Dlouhé noci umění“. Třetí LLF se konala v roce 2017 opět v letním kině.

Projekt je založený na spolupráci partnerských škol ZUŠ Litoměřice a Musikschule des Landkreises, za podpory Česko-německého fondu budoucnosti, Euroregionu Elbe-Labe a měst Litoměřice a Míšeň.

Při LLF se během tří ročníků vystřídali na pódiu soubory i sólisté několika našich i německých hudebních škol, teplické a pražské konzervatoře i mnoho profesionálních hudebníků z orchestru Severočeského divadla a baletu a Severočeské filharmonie. Závěrečný koncert 2017 v letním kině sledovalo více než 500 posluchačů, pod taktovkou Matthiase Herbiga a Jiřího Knotte vystoupilo 127 hudebníků.

ZUŠ OPEN

V rámci celorepublikového happeningu ZUŠ OPEN škola od roku 2017 každoročně připravuje komponované programy ze všech uměleckých oborů. V prostorách zahrady školy i ve městě se konají představení, koncerty, výstavy a další akce.

Zahrada orchestrů

…je tradiční akcí v závěru školního roku v příjemném prostředí zahrady školy. Vedle kapel "Junior Band", Schizzo Band" a „Nezrychluj!" dostávají prostor k vystoupení také sólisté a komorní soubory.

Účast žáků ZUŠ Litoměřice na projektu České filharmonie a AZUŠ ČR, Rudolfinum Praha

Ve spolupráci České filharmonie a Asociace ZUŠ vznikl v roce 2014 mimořádný projekt, ve kterém je umožněno talentovaným mladým hudebníkům zahrát si společně s filharmoniky v koncertních prostorách Dvořákovy síně Rudolfina. Z naší školy byly v roce 2016 nominovány a vybrány žákyně z violoncellové třídy učitelky Jany Knotte – Ludmila Landová, Nikol Loskotová a Marie Puldová. Společně se zúčastnily několika soustředění; vrcholem pak byl závěrečný slavnostní koncert s ostatními mladými hudebníky a filharmoniky v Rudolfinu pod taktovkou dirigenta Jiřího Bělohlávka. V roce 2019 na pódiu v Rudolfinu zahráli v rámci téhož projektu Lukáš Kacar a Sára Korábová.

Nesoutěžní klavírní festival „Okouzleni klavírem"

K úspěchům, kterými se škola může pochlubit, patřil jistě i hudební festival „Okouzleni klavírem" založený Matejem Olejárem. Druhý ročník uspořádali

pedagogové klavírního oddělení ve spolupráci s kolegy z ostatních oborů 21. května 2016 v prostorách KD Terezín, a to za účasti 90 žáků z jedenácti ZUŠ Ústeckého kraje. Kromě šesti samostatných koncertů se zájemci mohli zapojit do různých aktivit, navštívit zajímavá místa ve městě, nebo se zúčastnit workshopů, které připravili pedagogové z dramatického, výtvarného i hudebního oboru.

Vánoční symfonické koncerty

Jsou pořádány pravidelně v předvánočním čase ve spolupráci s Městem Litoměřice a Městskými kulturními zařízeními. Na pódiu se setkávají členové všech litoměřických sborů a Symfonického orchestru ZUŠ Litoměřice k provedení České mše vánoční J. J. Ryby a dalších skladeb spojených s předvánočním obdobím, k účasti jsou zváni i přední severočeští sólisté a zpěváci. Poslední z těchto koncertů před pandemickou krizí se uskutečnil před Vánocemi 2020.

Literární pikniky

Tradiční vícedenní akce literárně dramatického oboru, které jsou spojeny s veřejnou přehlídkou a představeními v zahradě školy a v Divadélku Minimax.

Koncerty v Terezíně

Terezínskému publiku se žáci a studenti ZUŠ představují na tradičních koncertech v sále tamního kulturního domu.

Komponovaná vystoupení v Divadle K. H. Máchy

Máchovo divadlo je domovskou scénou ZUŠ. V průběhu školního roku v něm škola pravidelně pořádá veřejné koncerty a představení hudebního i literárně dramatického oboru. Každoročně se v červnu konají v divadle absolventské koncerty.

Absolventi ZUŠ 2018 na „děkovačce". (Z koncertu v rámci komponovaného pořadu v Divadle K. H. Máchy v Litoměřicích).

Koncerty pro obyvatele domovů pro seniory

Vděčné publikum mají žáci ZUŠ např. v Domově Na Pahorku, v Penzionu U trati, aj. Svou hudbou každoročně potěší desítky seniorů.

Výchovné koncerty pro žáky MŠ a ZŠ

Nezapomíná se ani na nejmladší publikum, z kterého se často „rekrutují" noví adepti studia hudebního oboru.

Oslavy 800 let Litoměřic

Připadly na rok 2019 a škola se při nich ukázala v tom nejlepším světle. Na Mírovém náměstí připravila pestrý kulturní program, na kterém se podíleli osvědčené soubory i jednotlivci všech čtyř oborů ZUŠ.

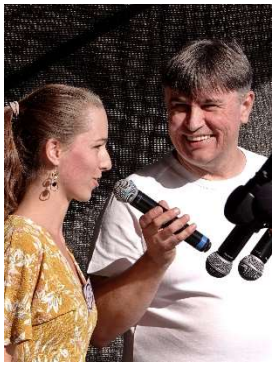

TEXTOVÁ PŘÍLOHA

Psali o nás...

SCHIZZO BAND z Litoměřic mezi laureáty národní soutěže!

Praha/Litoměřice - Skvělého úspěchu dosáhl orchestr litoměřické ZUŠ Schizzo Band. Kapela pod vedením uč. Jana Veselého se stala jedním ze sedmi laureátů národní rozhlasové soutěže Concerto Bohemia 2020! V minulých dnech o tom rozhodla odborná porota, která vybírala z dvanácti nejlepších. Litoměřičtí uspěli v kategorii orchestrů s věkovým průměrem od 14 do 16 let. Úspěchem si devítičlenný Schizzo Band zajistil nejen účast na dubnovém Koncertu laureátů v pražském Žofíně, ale i možnost nahrát v Českém rozhlase na CD část svého repertoáru. „Je to pro nás odměna za několikaletou práci," těší uměleckého šéfa kapely nejnovější ocenění.

Concerto Bohemia je národní soutěž orchestrů a souborů, kterou rozhlas pořádá již od roku 1992, aby podpořil mladé muzikanty na základních uměleckých školách. Na koncertech laureátů vystoupilo za tu dobu přes 350 orchestrů s více než 10 500 hudebníky. ČRo má ve své fonotéce v provedení nejlepších účastníků tisícovku profesionálních rozhlasových nahrávek.

(16.2.2020)

‚Malé velké muzikantky' se v Ústí dostaly až do finále

Myslely, že se jim to nepovedlo. Opak byl pravdou!

„Trému jsme měly. A fakt velkou. Ze začátku jsme si myslely, že se nám to nepovedlo.“ Shodly se v úvodu rozhovoru Terezka Neužilová a Magdalena Pallasová, účastnice mezinárodní soutěže Virtuosi per musica di pianoforte 2018 v Ústí n. L. Za své výkony na prestižním klání mladých klavíristů se ale vůbec nemusejí stydět. V silné konkurenci se obě Litoměřičanky probojovaly až do užšího finále. Porota pak ocenila Terezčin výkon čestným uznáním. Obě přitom patřily v Ústí k vůbec nejmladším interpretům ve svých kategoriích (Terka 10-11 let, Magda 12-13 let).

V Ústí se sešlo několik desítek mladých muzikantů z mnoha zemí. „Absolutním vítězem se stal 13letý chlapec z Ukrajiny, který byl s Majdou ve třetí kategorii. Naprosto famózně zahrál obtížnou Lisztovu Transcendentální etudu,“ líčí zážitky i kvalitu 51. ročníku soutěže učitelka litoměřické ZUŠ Saša Pallasová, která Terezku i Magdalénu od začátku vede.

„Ústecká soutěž je dvoukolová, v prvním kole se hraje starší hudba, od renesance přes baroko až po klasicismus. Děvčata hrála Bacha a Haydna. Po postupu měla předvést něco z romantismu i ze současných skladeb. Terka si vybrala Chopinovo Nokturno cis moll a dvě Bartókovy Bagatelly, Majda Messiaenovo Prélude, Prokofjevovo Preludium a na závěr skladbu J. Schmidta All of me. S jejich výkony jsem opravdu spokojená,“ hodnotí učitelka a zároveň i maminka jedné z nich.

Piknik nabídl Motýly i Rozšmelcovaná děťátka

Litoměřice (29.6.2017) - „Divadelní piknik“ opanoval minulé úterý a středu zahradu ZUŠ a přilehlé divadélko Minimax. Menu bylo bohaté a chutné – jak na stolech v altánu, tak i na ‚prknech, jež znamenají svět‘. Žáci literárně dramatického oboru (LDO) i členové souboru Mladivadlo, které je povedenou ‚odnoží‘ tohoto oboru, servírovali celkem 18 kousků. Od improvizací přes autorské skeče a výstupy, rozpracovaná představení až po pohádky a inscenace. Hrálo se např. „Kafíčko za oponou“ na motivy textů herečky Marie Doležalové,

punková improvizace „Rozšmelcovaná děťátka“ inspirovaná komiksem Edwarda Goreye nebo večerní představení „Motýli“ podle hry Leonarda Gershe. „Přehlídka vznikla už před pěti lety prostě tak, že jsme chtěli uspořádat piknik s našimi žáky a jejich rodiči a kamarády, co chodí na naše představení,“ líčí zrod akce Lenka Pařízková, vedoucí LDO. Smyslem Pikniku je podle ní ukázat si co za rok vzniklo, protože ne všichni mají představu o tom, co dělají další skupiny. A samozřejmě taky se setkat, pobavit se a společně si užít konec školního roku.

Litoměřické zpěvačky vezou vavříny z Ústí n.L.

Ústí n.L. (27.3.2018) - Pět prvních míst a jedno druhé! S takovou bilancí se z krajské soutěže ZUŠ ve zpěvu vrátily žákyně litoměřické základní umělecké školy. Úspěch je o to cennější, že hned čtyřikrát si Litoměřičanky kromě prvenství vybojovaly i postup do republikového kola. V sólovém zpěvu jsou to Marie Kirschnerová a Denisa Středová – zároveň členky postupujícího souboru Daisies, který byl nejlepší v komorním zpěvu a který dále tvoří Zdislava Kroupová, Klára Legnerová a Johana Petrovičová. Vedle Daisies postoupilo do 'republiky' také „Duo“ - Kateřina Chalupová a Adéla Pachirová. Porota rovněž ocenila práci pedagožky Jany Červinkové, které udělila cenu za vynikající přípravu žáků na soutěž. Barvy litoměřické ZUŠ dobře hájili i hráči na dechové nástroje. V krajském kole v Litvínově uspěla nejlépe Markéta Štětinová, která si na příčnou flétnu zahraje i v ústředním kole.

Kantoři hráli pro Aničku, zpívalo i publikum

Litoměřice (14.2.2019) - Hudba dokáže nejen potěšit, ale i pomáhat. Konkrétní příklad? Středeční koncert učitelů litoměřické ZUŠ v Máchově divadle! Škola se totiž rozhodla akci spojit s podporou pro desetiletou Aničku Hrdinovou, které výtěžek dobročinné sbírky pomůže získat plošinu.

„Bylo to rozhodnutí nečekané, ale krásné. Jde nám o to doplnit prostředky od úřadu, abychom mohli plošinu za cca 170 tisíc pořídit," dodává patronka dívky Lucie Baudlerová, která spolupracuje s Nadačním fondem BigMat CZ.

„Jsme dojatí přístupem učitelů i všech, kteří přišli a podpořili nás, chceme všem ze srdce poděkovat," uvedl Aniččin tatínek Martin Hrdina. Výsledek sbírky bude znám ke konci března, protože podobně jako koncert je v plánu ještě několik akcí.

Do posledního místečka zaplněné divadlo si vychutnalo výkony kantorů, kteří – jak shodně uvedli dvě z účinkujících a zároveň spoluorganizátorky Renata Sluková a Dominika Valešková, měli o důvod víc hrát s chutí a radostí. Těžko vybírat, které z 15 vystoupení v programu zaujalo víc, jedno z čísel však přece jen vyčnívalo nejvíc – a sice improvizace J. Kacara. Jakub použil pro violisty netradiční techniku - tzv. looper, a po krátké ‚instruktáži' s ním zpívalo i celé publikum: „Havana, oh yeah!!!"

Děti vyprávěly tancem své sny

Litoměřice *(22.5.2019) - Prvním samostatným celovečerním představením oslavil pět let své existence taneční obor Základní umělecké školy Litoměřice. V premiéře nazvané „Sny" se v úterý 21. května vystřídalo jedenáct tanečních skupin, o své snění se podělily s diváky v zaplněném Máchově divadle. Zaujala nápaditá choreografie i dramaturgie šitá ‚na míru' a samozřejmě výkony malých i těch odrostlejších adeptů oboru. Práce učitelek Valerie Žáčkové a Natálie Matyskové je založená především na výrazovém tanci, děti tancem vlastně tvoří, vyprávějí příběh, své sny. V úterním představení třeba o vodě, jaru, vesmíru, výletě, vánku a severáku, o cestě do fantazie atd. Pětileté narozeniny tanečního oboru v litoměřické ZUŠ nemohly mít lepší oslavu.*

Knihovna skrz naskrz výtvarná

Litoměřice (3.5.2018) - Od nejvyššího patra až po přízemí patří teď městská knihovna v Litoměřicích mladým výtvarníkům – žákům tamní základní umělecké školy. Více než padesát nápaditých prací vystavují od tohoto pátku po celý květen jak v hlavním sále a po chodbách knihovny, ale tentokrát i přímo v prostorách, kde se půjčují knihy. Návštěvník to může vzít jako „bojovku“ - objeví výtvarné dílko skryté třeba za rohem regálu s knihami…

„V hlavním sále knihovny jsme umístili především malby. Grafiky, papírové reliéfy, koláže apod. jsou v ostatních prostorách. Téma jsme nevymezovali, spíš jsme brali v potaz to, že knihovna nabízí možnost vystavit i velké formáty,“ říká Jana Veselá, která spolu s Janem Chourou vede výtvarné oddělení ZUŠ.

„Vybírat jsme samozřejmě museli, vždyť máme 180 žáků. Ale příležitost dostane každý. V průběhu roku totiž připravujeme tři výstavy, z toho dvě v kině Máj, kde se pochlubí především mladší děti. Třetí pak je vždy ke konci školního roku. Loni byla na hradě, teď je v knihovně. Chceme tahle místa ob jeden rok střídat,“ vysvětlují oba učitelé.

V hlavním sále vám od okna rukou kyne „Dvouhlavec“ – postava, kterou z kartónu vytvořili 15letí autoři Otakar Szaffner, Vojtěch Kadlec a David Valchář. „Tahle bytost symbolizuje člověka dneška, jeho rozpolcenost a nejistotu. Proto si drží pod rukou druhou hlavu,“ vysvětluje záměr Ota. „Nakreslili jsme si i plán, rozdělili jsme si práci na tři části, každý dělal na jedné. Od nápadu až po sestavení figury nám to trvalo přes dva měsíce.“

3. Letní filharmonie Litoměřičany okouzlila

Litoměřice (20.6.2018) Žhavý „Uherský tanec č.5“ pod taktovkou Matthiase Herbiga a v podání několika desítek mladých českých a německých hudebníků zakončil v neméně žhavém nedělním odpoledni „Litoměřickou letní filharmonii 2017“ (LLF). O tom, že se třetí pokračování pořádající ZUŠ Litoměřice podařilo na výbornou, svědčí mj. fakt, že si publikum v zaplněném letním kině vytleskalo ještě přídavek. Vlastně dva – protože dva dirigenti samozřejmě nemohou řídit filharmonii současně… A tak Chačaturjanův „Šavlový tanec“ patřil Jiřímu Knotte, zatímco závěrečný sbor z Verdiho opery Nabucco Matthiasi Herbigovi.

Hudební „Putování po Evropě“ provedlo posluchače symbolicky starým kontinentem – ve skladbách 14 evropských autorů počína je Beethovenem, přes Griega a Suchoně, až třeba po Jaroslava Ježka, Metallicu v úpravě pro smyčce, či Queen. Na pódiu letního kina se s orchestrem vystřídali sólistka opery z Chemnitz s okouzlujícím sopránem Guibee Yang, kapela Schizzo Band, čtveřice dívek Daisies se swingem a padesátičlenný sbor složený ze zpěváků a zpěvaček několika souborů z Litoměřicka.

Mnozí si splní sny, na které dříve neměli čas

26. září 2018 - „Myslel jsem na to už dlouho, ale to víte, zaměstnání, rodina, stavba baráku… Prostě nebyl čas. Tak snad až teď v důchodu si splním svůj životní sen – naučit se na klavír. “ Obdobné pohnutky jako Jana Prokeše z Litoměřic vedly skoro všechny seniory přihlášené ke studiu prvního ročníku nově otevřené Akademie umění třetího věku, která nyní začala fungovat při ZUŠ v Litoměřicích. Ve středu se sešli v obřadní síni MěÚ ke slavnostní imatrikulaci.

Snahu něco nového se naučit nebo se zdokonalit ve zvoleném oboru ocenili při zápisu ředitelka ZUŠ Dominika Valešková i starosta Ladislav Chlupáč. Ředitelka uvedla, že kvůli velkému zájmu musela škola studenty vybírat. Akademie tedy začíná s třiceti studenty. Drtivá většina z nich se chce věnovat hře na nějaký

hudební nástroj. Tak třeba Eva Andělová se zajímá o hru na basovou kytaru, kytarista Adolf Škarda chce rozvíjet svůj hudební um ještě ve hře na piano – s jazzovým zaměřením, Jan Lendacký má ambice naučit se na klarinet. Studentům se budou věnovat zkušení pedagogové ZUŠ, škola poskytne seniorům prostory a zázemí, může jim zapůjčit i nástroje, město se postará o mzdy učitelů. Výuka bude probíhat dopoledne, protože odpoledne školu navštěvují děti.

„ZUŠ Day“ byl důstojným dárkem k oslavám města

Druhou zářijovou sobotu 2019 začaly Litoměřice slavit své 800. narozeniny. A o skutečně vydařený ‚prolog‘ se na Mírovém náměstí postarala základní umělecká škola. Při „ZUŠ Day“ pak patřilo žákům i kantorům celé odpoledne až do večera.

Před plným hledištěm předvedli nejprve dějinnou zkratku „Litoléta aneb 800 let letem světem“ žáci literárně dramatického oboru pod vedením učitelů A. Pařízka, P. Vágaie a P. Boučkové. Vzápětí je vystřídaly dívky tanečního oboru s lidovými tanci (uč. V. Žáčková, N. Matyskové).

Hudební obor reprezentovali kytaristé Martin Háva a Lucie Királyová (uč. V. Štývar), klavíristky Magdaléna Pallasová a Tereza Neužilová (A. Pallasová), klarinetové kvarteto Jakub Hanč, Kristýna Horáková, Michal Žáček s uč. J. Antolčíkovou a na elektrickou kytaru Jakub Kalina (uč. J. Veselý).

V bloku populární hudby se pak publiku pochlubili svým uměním Vojtěch Minář na marimbu a vibrafon (I. Šindelářová a A. Pallasová), bubeníci Eliška Kopecká a Sebastian V. Galia (učitel Pavel Šimberský), zpěváci Christo Brambaški, Tereza Šmidtová, Linda Jelenová, Linda Tomšovicová a Johana Petrovičová (uč. Zd. Jelen).

V podvečer pak zahrály kapely ZUŠ „Nezrychluj!“ (vedoucí M. Štec), „Blues Combo“ a „Schizzo Band“ (uč. J. K. Veselý). O vydařený závěr se pak už za tmy postaral orchestr „Junior Band“ vedený Zd. Růžičkou. Potlesk muzikantům však patřil všem, kteří se na příjemném „ZUŠ Day“ podíleli, tedy i výtvarníkům. V podloubí pod Kalichem totiž pod dohledem vedoucích ateliérů

výtvarného oboru J. Veselé a J. Choury vznikla společná šestimetrová kresba „Řeka“. Obohatit ji svou kresbou či malbou mohl každý příchozí. Příspěvek školy k litoměřickým oslavám, jakož i výborné výkony muzikantů ocenil při večerním oficiálním zahájení litoměřických oslav přímo z pódia starosta Ladislav Chlupáč.

Vánoční koncert 2020 s 'Rybovkou' měl úspěch

„Hej mistře!“, nebo užívaněji „Česká mše vánoční“, lidově ‚Rybovka‘ byla opět součástí Vánočního koncertu, který už počtvrté v Litoměřicích připravila zdejší základní umělecká škola. Dílo, které Jakub Jan Ryba napsal už v roce 1796, předvedlo více než osmdesát účinkujících. Spojili k němu síly ve dvou tělesech – o hudbu se postaral Symfonický orchestr ZUŠ, o zpěv Festivalový sbor Litoměřice, obojí pod taktovkou dirigenta Jiřího Knotteho.

V sólových partech tradiční skladby se představili Jana Červinková, Vít Šantora, Lenka Schützová a Radek Krejčí.

‚Rybovka‘ ale nebyla jediným číslem programu. Už v první části večera zněly skladby klasické i z oblasti populární hudby. Návštěvníci tak měli možnost vychutnat si třeba známou arii „Měsíčku na nebi hlubokém…“ z Dvořákovy opery Rusalka v podání Jany Červinkové, Vangelisovo „Dobytí ráje“, nebo známé Cohenovo „Hallelujah“, které za doprovodu orchestru i sboru zazpíval Zdeněk Jelen.

„Rybova mše mě zase potěšila, je symbolem Vánoc; miluji nejen samotnou hudbu, ale i text, který má pro mě hluboký význam,“ svěřil po koncertu své pocity student Antonín Štěpanovský. Spokojena byla též ředitelka ZUŠ Dominika Valešková, organizátorka i účinkující.

„Plný sál, výborné muzikantské výkony, hezká atmosféra v publiku i na pódiu, co víc si přát. Program jsme sestavili tak, aby gradoval, a to se, myslím, podařilo.“

Koncert, který hezky navodil čas blížících se svátků, zakončili účinkující staročeskou vánoční písní z 15. století "Narodil se Kristus Pán".

(zim)

Litoměřická „ZUŠka“ má platan. Jako Beethoven…

„Zdravíme z roku 2020. Jsme žáci a učitelé Základní umělecké školy v Litoměřicích, která v těchto prostorách sídlí již od roku 1992…

Sázíme tento strom s úctou a láskou ke všemu živému.“

Tenhle vzkaz do vzdálené budoucnosti vložili v lahvi ke kořenům nově vysazeného stromu aktéři středeční Zahradní slavnosti v areálu ZUŠ. „Jde o platan javorolistý, rychle rostoucí strom, který doplní stávající zeleň,“ uvedla Lenka Neumannová z Modrého zahradnictví. „A nejen stávající, ale i tu chybějící, protože nám v posledních čtyři

stromy odešly,“ vysvětlila důvod tohoto počinu ředitelka ZUŠ Dominika Valešková.

„V Praze prý mají Beethovenův platan, no a my teď máme „Zuškový“,“ dodala s úsměvem. Obě pak vzrostlý štíhlý platan vysadily. Pomocníků měly dost - ruku k dílu přiložila vlastně většina z několika desítek přítomných účastníků slavnosti: děti, učitelé i rodiče. A nebyla by to „ZUŠka“, aby strom do života neuvedla po svém. Výsazu totiž předcházela hudební a scénická vystoupení. Společně s učiteli je připravili žáci akordeonového a violoncellového oddělení a literárně dramatického oboru.

Pro litoměřickou ZUŠ to byla první veřejná akce od startu nového školního roku, který začal stejně jako na základních školách.

(mz)

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

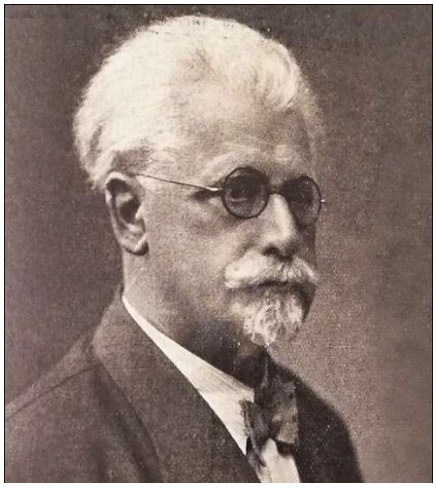

Adalbert Gattermann, 2. ředitel Orchestrální školy • Ze zkoušky školního orchestru • Milada Husáková s žákyní v hodině zpěvu • Budova školy v Jarošově 23 (současný stav)

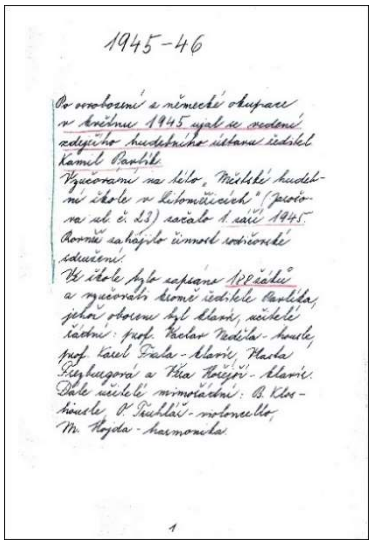

1945-46

Po osvobození z německé okupace v květnu 1945 byl u vedení zdejšího hudebního ústavu ředitel Kamil Pavlík.
Vyučování na této, Městské hudební škole v Litomyšlech" (pozůstatek ul. č. 23) začalo 1. září 1945.
Ihned se hnulo úmrtí rodičovské sdružení.
Do školy byl zapsán 120 žáků a vyučoval kromě ředitele Pavlíka, jehož oborem byl klavír, učitelé řádní: prof. Václav Nedělka - housle, prof. Karel Fiala - klavír, Marta Seybusová a Věra Kotyšová - klavír. Dále učitelé mimořádní: B. Klos - housle, V. Puchlík - violoncello, M. Hajda - harmonika.

1

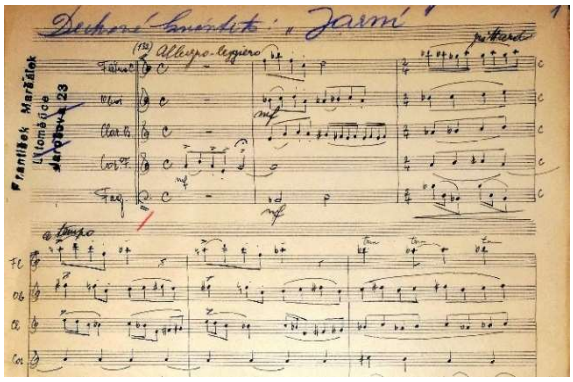

Shora: První stránka školní kroniky 1945/46 • Hudební nauka ve třídě Františka Maršálka (70. léta) • Část Maršálkovy skladby „Jarní" pro Dechové kvinteto • Harmonikový soubor pod vedením učitele Jiřího Bendy

Legendární Litoměřické kvarteto (dva z hráčů ve škole učili) • Ředitel městské hudební školy Kamil Pavlík • Na tzv. Besední středy byli zváni významní hudebníci, na snímku s F. Maršálkem klavírista prof. František Černoch. • Zleva: Ivana Krmíčková. Marie Landová a Irma Friedlová na koncertu učitelů v roce 1980 v sále staré školy v Jarošově ulici • Dětský pěvecký sbor Litoměřický Hlásek vedený Vlastou Vávrovou (90. léta)

Takhle vše začíná ve všech oborech – talentovou zkouškou a zápisem do ZUŠ. • A předcházejí tomu ‚náborové‘ koncerty, při kterých se žákům 1. stupně litoměřických škol představí ti, kteří je možná už brzy budou učit – tedy učitelé základní umělecké školy…

Pak už nastává mnohdy tvrdá dřina… Než žáci vystoupí na veřejnosti, mohou své schopnosti vyzkoušet na interních školních koncertech. Nahoře za bicí soupravou Sebastian Galia, vpravo pozounistka Barbora Kopáčková. • Dole zkouška žáků literárně dramatického oboru, vpravo cvičí Tereza Neužilová, dnes už úspěšná účastnice nejrůznějších klavírních soutěží.

Přicházejí společná veřejná vystoupení, pro některé znamenají premiéru na pódiu… (Snímky z koncertu žáků v Máchově divadle v listopadu 2018).

Škola spolupracuje na benefičních akcích s místními nadačními fondy, které podporují sociálně znevýhodněné či hendikepované děti. Tento smysl měl i koncert učitelů v únoru 2019 v Máchově divadle (snímky též na následující straně).

Díky spolupráci s nadačními fondy Delfín-šance dětem a BigMat i s Charitou se podařilo získat finanční prostředky, např.na plošinu pro Aničku Hrdinovou, nový vozík pro Ládíka Kohla, či pro místní hospic.

Absolventské koncerty jsou vyvrcholením náročné práce pro žáky i pedagogy. Své o tom vědí i ti, kteří se představili v Máchově divadle v roce 2018 a 2019, třeba Barbora a Tobiáš Sedláčkovi, ‚dramaťáci' Tomáš Hart a Kamila Hejhalová nebo Marie Puldová (violoncello a klavír).

Sára Korábová zvládla velmi úspěšně nejen studium hry na klavír, ale i na housle. Byla jedním z vybraných účastníků koncertu s filharmoniky v Rudolfinu v roce 2019. • Na soutěžích si úspěšně vedly mladé klavíristky Tereza Neužilová a Magdalena Pallasová, dívčí pěvecké seskupení Daisies i kapela ZUŠ Schizzo Band.

Hudbě se mohou v litoměřické ZUŠ učit a zdokonalovat nejen mladí, ale od roku 2018 i senioři, a to v Akademii umění III. věku. Horní snímky jsou ze semestrálního koncertu v roce 2019. • Vrcholem veřejných vystoupení bývají koncerty před početným publikem, jako třeba při oslavách 800 let Litoměřic. Na tzv. ZUŠ Day (Dni ZUŠ) se blýskli mj. Vojtěch Minář s učitelkou Ivetou Šindelářovou na marimbu, nebo třeba orchestr ZUŠ Junior Band pod vedením učitele Zdeňka Růžičky.

Litoměřická letní filharmonie, kterou ZUŠ pořádala už třikrát, je výsledkem úspěšné spolupráce českých a německých hudebníků. Na koncertu v roce 2017 v letním kině řídili orchestr a sbor střídavě náš dirigent Jiří Knotte a jeho protějšek Matthias Herbig, zpívala korejská sopranistka Guibee Yang. Pro několik set posluchačů to byl jedinečný zážitek.

Vánoční symfonické koncerty spojené s Rybovou Českou mší vánoční patří v Litoměřicích už k tradici. Orchestr a festivalový sbor tvoří žáci, kantoři i přizvaní muzikanti a také sólisté ústecké opery. S Janou Červinkovou (ZUŠ) zpívala v roce 2019 duet Lenka Schützová. Zajímavostí bylo, že aktéři uvedli Rybovu mši v původní více než dvě stě let staré podobě. • V první části koncertu v roce předchozím - tedy 2018, vystoupila mj. kapela Dynamis Band se zpěvačkou Janou Veselou, j. h.

Shora zleva: Budova v Jarošově ul., kam chodili také žáci výtvarného oboru. • Obor využíval později také objekt bývalé školy na litoměřickém předměstí Pokratice (dnes Lékařský dům) • Z instalace výstavy výtvarných prací žáků na Státním zámku v Ploskovicích • Dobový snímek z výtvarného ateliéru

Výstava v bývalém jezuitském kostele v Litoměřicích v květnu 2010 patřila k nejrozsáhlejším a nejnáročnějším projektům výtvarného oboru. • Markéta Táborská: „Strom“ • Z instalace výstavy v Knihovně K. H. Máchy v Litoměřicích v květnu 2018

Výstava na hradě v Litoměřicích na jaře 2019 zahrnovala více než dvě stovky maleb, kreseb, grafik, fotografií, papírových reliéfů, koláží, trojrozměrných objektů z keramiky, kartónu, drátů, textilu, dokonce i z pórobetonu.

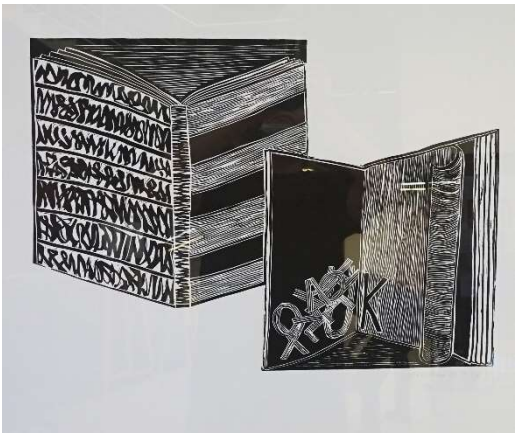

A ještě jednou hrad, tentokrát v roce 2021. Výtvarnou výstavu se podařilo připravit i přes pandemická omezení. Vlevo nahoře: Klára Plívová s koláží, vedle se svými Hlavami Anna Kaiserová. Dole: pohled do části expozice, vpravo linoryt Lindy Kvičerové „Kniha“.

K pravidelným aktivitám literárně dramatického oboru patří Divadelní pikniky, při kterých se čtou literární texty a hraje divadlo. Jejich místem je zahrada školy i přilehlé Divadélko Minimax, odkud jsou i fotografie ze scének „Ela, Hela a sto“ a ze hry na motivy Exupéryho „Malého prince“(2019. • ‚Dramaťáci‘ vystupují rovněž v Máchově divadle; z pořadu „Půjdem spolu do…“ je scénka „Podvedeni“. (2018)

Z Divadelního pikniku - pohádka „Pasáček vepřů“ (2017) • Vpravo nahoře soubor Mladivadla v benefici pro hospic. • Vlevo dole - z pořadu „Půjdem spolu do…“ taneční vystoupení „Loutky“, vpravo pak nejmladší herci při pantomimě „staví zeď“.

Taneční obor je nejmladším oborem ZUŠ, vznikl sice teprve v roce 2015, ale má se čile k světu. Dokládají to četné akce, při kterých spolupracuje i s dalšími obory, především s literárně dramatickým.

Vlevo nahoře taneční skupina Scvrk na téma „Jarní“, vpravo TS Aqua, téma „Touch“, dole pak taneční skupina učitelů. Snímky z Máchova divadla z pořadů Dotek (2018) a Prolínání (2019).

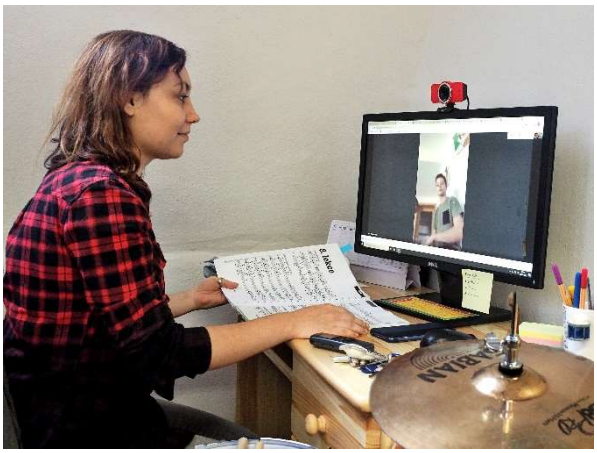

Tradiční akcí pro tanečníky je Mezinárodní den tance, do které se obor poprvé zapojil v roce 2018. Tancem tehdy ožilo i město, tančilo se „pod širým nebem“, v Jiráskových sadech. Příští Den tance byl již dvoudenní, a to dokonce na dvou místech - v zahradním areálu školy a v tělocvičně ZŠ Boženy Němcové. • Plány v roce 2020 i v jubilejním roce 2021 zhatila prakticky ve všech oborech nepříznivá pandemická situace. Aktivity ZUŠ přešly v nouzovém stavu od individuální až k distanční výuce. V akci učitelka odd. bicích nástrojů Barbora Patáková a učitelka klavíru Marie Landová.

120 let – „Let“ naší historií

1901 – Emanuel Lachmann zakládá Městskou orchestrální školu (MOŠ) a daruje jí dům v Rudolfově ulici (dnešní Jarošova 23), notový archív a hudební nástroje. Školu vede až do své smrti v roce 1912;

1912 – ředitelem školy se stává Adalbert Gattermann, středoškolský profesor, varhaník, hudební skladatel. Převede ji i přes období obou válek;

1945 – 1. září zahajuje v Jarošově ul.23 činnost Městská hudební škola, nástupce bývalé Orchestrální školy. Ředitelem se stává klavírista Kamil Pavlík;

1946 – rozšířeny prostory pro výuku o dům v Jarošově ulici č. 17;

1951 – nastupuje jako ředitel hudební skladatel František Maršálek, který školu povede ještě déle než A. Gattermann – neuvěřitelných 34 let!

50.-60.léta – škola učí hře na klavír, akordeon, smyčcové, dřevěné i žesťové dechové nástroje a sólový zpěv. Dozrávají podmínky pro založení dechového, resp. symfonického orchestru (vedení se ujal ředitel F. Maršálek);

1960 – v Úštěku vzniká od 1.září první pobočka školy;

1961 – od 1.září škola mění název na „Lidová škola umění v Litoměřicích“; činnost zahajuje výtvarný obor, zakladatel malíř Arnold Richter;

1982 – škola získává na předměstí v Pokraticích třetí objekt, budovu bývalé školy;

1982 – činnost zahajuje literárně dramatický obor, kterého se ujala Vlasta Dismanová. Zkouší zde také DPS Hlásek, sbormistryně Vlasta Vávrová;

1985 – od 1.září se ředitelkou stává Milada Husáková, zpěvačka a klavíristka. Střídá ve funkci nejdéle působícího ředitele školy (34 let) Františka Maršálka;

1990 – škola mění název na dnešní „Základní umělecká škola Litoměřice“;
1. října se část školy stěhuje do zrekonstruované budovy v Masarykově ulici č. 46;

1991 – do čela ZUŠ nastupuje 1. září klavíristka Dagmar Chyňavová, škola chystá další stěhování;

1993 – škola definitivně opouští budovy v Jarošově ulici a získává další budovu v Masarykově ul. 44;

1993 – od června střídá D. Chyňavovou (mateřská dovolená) ve vedení školy Václav Neužil, akordeonista;

1993 – vzniká varhanní oddělení, třída pro výuku varhaníků;

1995 – od ledna má ZUŠ právní subjektivitu, což znamená větší samostatnost, ale i odpovědnost. Zřizovatelem je Město Litoměřice;

1997 – 17. září přebírá škola pro své účely budovu divadélka MINIMAX v Masarykově ul. 44;

2000 – od 1.září slouží škole další budova č. 35 v Masarykově ulici. Škola tak získává odpovídající prostory a lepší podmínky pro výuku a opouští poslední odloučenou budovu v Pokraticích;

2013 – od srpna 2013 se ujímá vedení školy Dominika Valešková, středoškolská učitelka hudební výchovy a českého jazyka, sbormistryně a umělecká vedoucí flétnového souboru;

2014 – činnost zahajuje taneční obor a škola se stává členem Asociace ZUŠ ČR;

2015 – poprvé se koná Vánoční symfonický koncert v Domě kultury, na pódiu jsou zpěváci litoměřických pěveckých sborů, v orchestru učitelé a současní i bývalí žáci školy;

2016 – škola pořádá klavírní festival „Okouzleni klavírem“ a žákyně z violoncellové třídy hrají v Rudolfinu v rámci projektu České filharmonie a Asociace ZUŠ ČR;

2017 – již potřetí se v Letním kině na Střeleckém ostrově koná Litoměřická letní filharmonie, veřejná hudební akce s mezinárodní účastí a s podporou Evropské unie;

2018 – ve spolupráci s Městem Litoměřice je zahájena výuka pro seniory „Akademie umění III. věku“;

2019 – škola je zapojena do celorepublikového happeningu ZUŠ OPEN bohatým programem v zahradě školy „Brána umění otevřená“…;

2020 – škola je v souvislosti s nouzovým stavem z epidemiologických důvodů uzavřená, tým pedagogů se svými žáky přechází na tzv. distanční výuku.

Použité prameny:

Patáková, Barbora: Historický vývoj ZUŠ Litoměřice, bakalářská práce, PF UJEP Ústí n. L., 2020
Bajgarová, Jitka: Litoměřice jako hudební centrum severních Čech kolem roku 1900, Musicologica Brunensia 48, 2013
Endler, Franz Johann: Das Soziale Wirken der Katholisches Kirchen in der Diözese Leitmeritz, Wien, 1903 (Biskupský archiv Litoměřice)

Fotografie:

Miroslav Zimmer (99), Oblastní muzeum Litoměřice (4), MěÚ Litoměřice (1), Milan Vícha (1), rodinný archiv Miroslava Laudy (1)
Fotoarchiv a školní kroniky ZUŠ Litoměřice (27)

Zvláštní poděkování za pomoc a spolupráci patří vedení školy a všem pedagogům školy, kteří přispěli ke vzniku této publikace, ať už poskytnutím textových i obrazových materiálů, či radou a konzultací

Základní umělecká škola Litoměřice

Litoměřice

© **Základní umělecká škola Litoměřice**, info@zusltm.cz, www.zusltm.cz
Vydáno u příležitosti 120. výročí ZUŠ nákladem 200 výtisků
Redakční a grafická úprava publikace, obálka: Miroslav Zimmer
Tisk a vazba: CDSM-Centrum digitálních služeb Ústí nad Labem, červen 2021